ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Β'. Περίοδος Β' Ἀριθ. (175)—3

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἡ σωτηρία μόνον ἐκ τοῦ Λαοῦ. Ἄρθρον τῆς «Ἀληθείας».—*Ἡ διάλεξις τοῦ Ρενάχ.*—*Τὸ ρημαγμένο ἀρχοντικὸ* (τέλος) Χ. Χριστοβασίλη.—*Τὸ στρατιωτικὸν πρόβλημα* Μ. Δόξα ὑποστρατήγου.—*Τὸ κρυολόγημα* ἄρθρον Ἄγγλου Ἰατροῦ.—*Ἀπὸ ὅλον τὸν Κόσμον* τοῦ Σταχυολόγου.—*Ὁ ἐν Καΐρῳ ὀφθαλμίατρος κ. Σαράντης Ἰατροῦ* τοῦ ἐν Καΐρῳ συνεργάτου μας.—*Ὁ κ. Τσιβανόπουλος περὶ τῆς καταστάσεως.*—*Ἡ Ξανθοῦλα* ποίημα Α. Βαλαωρίτου. — *Οἱ Προβατάρηδες* ἄρθρον τῆς «Ἀληθείας».—*Ἀπὸ τὰ Περίεργα.*—*Ἡ κόρη τοῦ ἱερέως* (συνέχεια) ὑπὸ Ἀμποῦ.—*Τὸ σκάνδαλον τοῦ Στομίου. Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Κορινθίας.*—*Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ἄλλοι* (συνέχεια) ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.—*Τὸ βάπτισμα τῶν νεονύμφων ἔθιμον τῆς Ἀγχιάλου ὑπὸ Ἀστερίου* (Ἀλμυρός).—*Ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα*—*Ἐλαφρὰ στήλη.*—*Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν κτλ. κτλ.*

Εἰκόνες. Καλλονὴ τοῦ Μαρόκου.—*Οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γαλλίας κτὶ Αὐστρίας Πισσὸν καὶ Αἴρενταλ.* — *Δημ. Τσιβανόπουλος.*—*Σαράντης Ἰατροῦ.*—*Γεώρ. Κοφινᾶς.*—*Αἱ Ἀθῆναι χιονισμέναι φωτογρ. Χ. Δημητρακοπούλου, κ.λ.*

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΛΑΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ-ΚΟΜΜΑΤΑ

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ «Ἐγερτήριον» σύνθημα ὅπερ διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐσάλπισε πρὸ ἡμερῶν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σημαντήρας ἔρχεται μετὰ φοβερὰν καθυστέρησιν 45 ὁλοκλήρων ἐτῶν ἵνα μάτην προσπαθήσῃ νὰ ταρ[illegible]ξῃ νωθρὰς ἠχοῦς! Εἶνε ἀληθῶς παράδοξον ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ἄνδρες τῆς περιωπῆς ἑνὸς προέδρου Ἀρείου Πάγου ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ἡ βελτίωσις τῶν πραγμάτων διὰ μιᾶς ἐντόνου καὶ τολμηρᾶς πρωτοβουλίας καὶ δράσεως τοῦ Βασιλέως. Ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν 45 συναπτῶν ἐτῶν Βασιλικὴ ἱστορία ἵνα πείσῃ καὶ τὸν κατ' ἐξοχὴν ἐθελοτυφλοῦντα ὅτι ὁ Βασιλεὺς κατ' οὐδένα λόγον ἐννοεῖ νὰ ἐξέλθῃ τῆς Συνταγματικῆς ἀδρανείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τεσσ[illegible]ρων καὶ πλέον δεκάδων ἐτῶν αὐτοκατεδικάσθη! Καὶ ὅταν ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ τὰς ἐπιμόνους καὶ εὐγλώττους συμβουλάς, τὰς ὁποίας τὸ **1870** *ὑπέβαλλε πρὸς Αὐτὸν ὁ Βυζάντιος τῆς Τεργεστοίας «Νέας Ἡμέρας» φαντάζεται ἕκαστος ἂν ἡ Α. Μ. σκέπτεται ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλήν, τὴν ὁποίαν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1908 Τοῦ ἀπευθύνει ὁ κ. Σημαντήρας! Ἰδοὺ διατὶ ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς καθυστερῆσαν τὸ «Ἐγερτήριον» τοῦ κ. προέδρου τοῦ Πάγου. Εἶνε μάλιστα πολὺ πιθανὸν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐτάραξε, ἀλλ' οὐδὲ ἀνησύχησε πως τὴν μακαριότητα τῶν ἀνακτορικῶν ἠχῶν!*

Συμβουλεύει ὁ κ. Σημαντήρας τὸν Βασιλέα «νὰ περιβληθῇ τὴν λαμπρὰν καὶ φοβερὰν πανοπλίαν τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωκε τὸ ἔθνος διὰ τοῦ Συντάγματος καὶ δι' αὐτῆς νὰ κατασυντρίψῃ τὸ ὀλέθριον ἐθνοφθόρον αὐτὸ σύστημα τῆς Συναλλαγῆς». Λησμονεῖ ὅμως ὁ κ. Σημαντρρας ὅτι τὴν πράγματι λαμπρὰν καὶ φοβερὰν αὐτὴν πανοπλίαν Του πρὸ πολλοῦ ἀπέβαλεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν διάκρισιν τῶν Κομμάτων καὶ τῶν Αὐλῶν! Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀποθηρίωσις τῆς Συναλλαγῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου τυράννου, ὡς τὴν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Σημαντήρας, παντὸς Βουλγάρου ἐπικινδυνωδεστέρου ἐχθροῦ τοῦ Ἔθνους! Καὶ ὅταν αὐτὴ εἶνε ἡ πεῖρα 45 ἐτῶν πιστεύει λοιπὸν ὁ κ. Σημαντήρας ὅτι εἶνε δυνατὸν μετὰ τοσούτων ἐτῶν Βασιλικὴν ἀδράνειαν θὰ θελήσῃ τὸ Στέμμα ν' ἀναλάβῃ τὴν πανοπλίαν, ἣν τοῦ εἶχε χορηγήσῃ τὸ Σύνταγμα, ἵνα διὰ ταύτης ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους; Πολὺ φοβούμεθα μὴ εἶνε ματαία πᾶσα τοιαύτη ἐλπίς.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσιζε αἴφνης ν' ἀναλάβῃ μετὰ σθένους τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνασκήσεως τῶν Συνταγματικῶν Αὐτοῦ προνομιῶν, βεβαίως δὲν θὰ τὸ ἔπραττε ἵνα προβῇ εἰς πραξικόπημα κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἵνα καταλύσῃ τὸ Σύνταγμα ὡς συμβουλεύει ὁ κ. Σημαντήρας. Διότι περὶ καταλύσεως πρόκειται οὐχὶ περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος ὡς εὑρίσκει ἡ «Ἑστία». Οὐδὲ ὑπῆρχεν ἄλλως τε ἀνάγκη ἀλλ' οὐδὲ εἶνε δυνατὸν νὰ καταλυθῇ τὸ Σύνταγμα διὰ τῆς ἐνασκήσεως τῶν προνομιῶν τοῦ Στέμματος. Θέλων νὰ καταλύσῃ τὸ Σύνταγμα δὲν συμβουλεύει οὐδὲ καταφεύγει εἰς μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἀκριβῶς ἐπιτυγχάνεται τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἤτοι ἡ εὔρυθμος καὶ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ δεινὴ ἀντίφασις καὶ ἡ σύγχυσις τοῦ «Ἐγερτηρίου» τοῦ κ. Σημαντήρα. Ὅτι ἐνῷ συμβουλεύει εἰς τὸν Βασιλέα νὰ περιβληθῇ τὴν Συνταγματικὴν Αὐτοῦ πανοπλίαν, δὲν τοῦ δίδει πρὸς ἐνέργειαν τὰ ὅπλα τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τὰ ὅπλα τῆς Ἀπολυταρχίας! Διότι ὅπλον τῆς Ἀπολυταρχίας εἶνε ἡ ἐπιβολὴ ὑπουργείων μὴ στηριζομένων εἰς τὴν δεδηλωμένην πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν. Διότι ὅπλον τῆς Ἀπολυταρχίας εἶνε ἡ συγκρότησις ὑπουργείου ἀπὸ ἑπτὰ ὑπουργούς, τοὺς ὁποίους νὰ ἐκλέξῃ ὅπως θέλει καὶ ὅσους θέλει ὁ Βασιλεύς. Διότι οὐχὶ πλέον ἐνάσκησις Βασιλικῆς προνομίας ἀλλ' ὅπλον Ἀπολυταρχίας καταντᾷ ἡ συνεχὴς διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν στέργει τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Βασιλέως. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντὶ πλέον τοῦ τοιούτου φενακισμοῦ τοῦ Πολιτεύματος ἀντὶ τῆς τοιαύτης ἐμμέσου πραξικοπηματικῆς πολιτικῆς κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ διὰ προσχημάτων καταλύσεως αὐτοῦ, εἶνε πολὺ προτιμωτέρα ἡ ἀπροκάλυπτος καὶ φανερὰ κατάλυσις τοῦ Πολιτεύματος, δηλαδὴ ἡ δριστικὴ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις τῆς Μοναρχίας! Τοὐλάχιστον αὐτὴ ἡ πολιτικὴ θὰ ἦτο εἰλικρινεστέρα καὶ ἴσως καί... ὠφελιμωτέρα! Διότι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως μὴ ἔχοντες πλέον ὀχληρὰν Βουλὴν θὰ ἠδύναντο ν' ἀφοσιωθοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος! Θὰ ἐξοικονομεῖτο ἀκόμη οὕτω καὶ πολύτιμος χρόνος ὁ ὁποῖος πρὶν θὰ ἐσπαταλᾶτο εἰς ἕνα φανερὸν πόλεμον μεταξὺ Βουλῆς καὶ Βασιλέως ὁ ὁποῖος δὲν ἠξεύρομεν μὲν ποῦ ἐπὶ τέλους θὰ ἐξέσπα, τοῦ ὁποίου ὅμως τὰ ἔξοδα βεβαίως θὰ ἐπλήρωνεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀδρὰ εἰς ἐσωτερικὰς ἀνεμοζάλας καὶ ἐξωτερικὰς θυέλλας ἕνεκα τῶν συχνῶν ἐκλογῶν ὁ λαός!

Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος οὐδέποτε ἐσκέφθη οὔτε σκέπτεται οὔτε θὰ σκεφθῇ, ἐφ' ὅσον βασιλεύει Αὐτὸς νὰ καταλύσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν Μοναρχίαν. Ἀλλ' ὅπως δὲν σκέπτεται νὰ καταλύσῃ τὸ Σύνταγμα ἵνα γίνῃ Μονάρχης Ἀπόλυτος, ἐπίσης δὲν σκέπτεται—καὶ αὐτὸ μᾶς τὸ διδάσκει ἡ 45ετὴς Βασιλική Του δρᾶσις—ν' ἀναλάβῃ τὴν Συνταγματικήν Του πανοπλίαν οὐχὶ ἵνα καταλύσῃ, ἀλλ' ἵνα ἀνορθώσῃ τὸ Σύνταγμα, ἵνα καταλύσῃ τὴν Συναλλαγὴν καὶ σώσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ ἔθνος. Διότι πρέπει τοῦτο νὰ τονισθῇ ὅτι ἵνα κτυπηθῇ καὶ ἐξοντωθῇ ἡ Συναλλαγή, δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ ἐξοντωθῇ τὸ Σύνταγμα. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη πραξικοπήματος. Διότι ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον χρειάζεται. Ἡ Συναλλαγὴ κτυπᾶται, παγιοῦται δὲ τὸ ἠθικῶς πολιτεύεσθαι διὰ τῆς συνετῆς καὶ λελογισμένης ἀλλὰ καὶ σταθερᾶς ἐνασκήσεως τῶν προνομιῶν τοῦ Στέμματος, ἡ ὁποία ἐνάσκησις εἶνε ἀπαραίτητος πρὸς τὴν ὁμαλὴν καὶ ἁρμονικὴν λειτουργίαν τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον ἀξιοῖ τὸν Βασιλικὸν παράγοντα ζῶντα καὶ δρῶντα οὐχὶ ἀδρανῆ καὶ νεκρόν. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς τοιαύτης ἐνασκήσεως τῶν Βασιλικῶν προνομιῶν μέχρι τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ὑπὸ τὸ ὀξύμωρον τῆς Συνταγματικῆς πανοπλίας συμβουλεύει ὁ κ. Σημαντήρας εἰς τὸν Βασιλέα χαίνει ἄβυσσος, χαίνει χάσμα ἀγεφύρωτον. Εἶνε τὸ χάσμα τῆς καταλύσεως οὐχὶ τῆς Συναλλαγῆς, ἀλλὰ τοῦ Συντάγματος. Εἶνε ἡ ἄβυσσος τῆς ἀπολυταρχίας. Εἶνε δὲ ἐχθροὶ τοῦ Βασιλέως, ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους οἱ τοιαύτας μεθόδους συμβουλεύοντες εἰς τὸν Βασιλέα. Ἡ «Ἀλήθεια» ἔχει τὴν ταπεινὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνόρθωσις τῶν πραγμάτων δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ οὔτε ἐκ Βασιλικῆς πρωτοβουλίας, οὔτε ἐκ τῆς πρωτοβουλίας τῶν Κομμάτων. Ἐκ τῆς πρωτοβουλίας Στέμματος καὶ Κομμάτων εἴμεθα ἀπηλπισμένοι. 45 ἐτῶν πεῖρα δὲν τὸ ἀποδεικνύει; Ἡ σωτηρία θὰ προέλθῃ μόνον ἐκ τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τοῦ Λαοῦ. Οὐχὶ διὰ Βασιλικῶν πραξικοπημάτων. Ἀλλὰ δι' εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως. Διὰ τοῦ φωτισμοῦ τουτέστι καὶ τῆς ἐξεγέρσεως καὶ τῆς συνησπισμένης ἐπιβολῆς τῶν λαϊκῶν τάξεων ἐπὶ τῆς συναλλασσομένης Βουλῆς καὶ τῆς ἀδρανούσης Βασιλείας. Ἀλλὰ πῶς τοῦτο;

Θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὴν σειρὰν τῆς μελέτης ταύτης.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

("Οπου ἐκηρύχθη ὁ ἱερὸς πόλεμος).

ΩΡΑΙΑ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΤΑΓΓΕΡΗΣ *(παραλίου πόλεως τοῦ Μαρόκου).*

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Γεωγραφικοῦ Δελτίου τῆς Ἀμερικῆς).

Η ΕΛΛΑΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεϊνάχ, βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ».]

—*ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΜΙΣΟΞΕΝΙΣΜΟΣ.*
—*Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1858—1875.*
—*ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ — ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ*
—*ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΠΥΛΟΥ.*

Ὁ ἀρχαιολογικὸς **μισοξενισμὸς** *ἦτο τότε ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ ἀκόμη δὲν ἐξέλειπε καθ' ὁλοκληρίαν. Ἂς ὑπενθυμίσωμεν ὅτι τὸ 1846, ἡ σύστασις τῆς Σχολῆς μας ἐν Ἀθήναις ἐξήγειρε διαμαρτυρίας εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον, ὁ ὁποῖος ἀπέδειδεν αὐτῇ ὁλόκληρον μακιαβελικὸν πρόγραμμα πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς προπαγάνδας.*

Τὸ 1873 ὅταν ἡ Γερμανία ἐπρότεινε νὰ ἀνακαλύψῃ δαπάναις της τὴν ἱερὰν Ἄλσαν τῆς Ὀλυμπίας, ἀφίνουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλα τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν, ἐχρειάσθη ἓν ἔτος ὁλόκληρον ἵνα ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Συμβολαίου τὸ πρωτοφανῶς ἀφιλοκερδὲς τοῦ ὁποίου ἐσκανδάλιζε τὴν Γερμανικὴν Βουλήν! Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ φέρωμεν καὶ ἄλλα πολυάριθμα παραδείγματα.

Διαρκούσης τῆς περιόδου, τὴν ὁποίαν ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπὸ τοῦ 1858 μέχρι 1875, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐχρησιμοποίησε τὰ αὐξηθέντα ἔσοδά της, ἀλλ' εἰσέτι γλίσχρα διὰ τὴν ἀγορὰν ἐν μέρει ἀρχαιοτήτων τὰ ὁποῖα ἐτοποθετήθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, ἔπειτα εἰς τὸ Βαρβάκειον Λύκειον (1865) καὶ τέλος εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον (1889) καὶ ἐν μέρει δι' ἀνασκαφὰς αἱ ὁποῖαι καθὼς ἐν τῇ προηγουμένῃ ἐποχῇ ἔγιναν πρωτίστως ἐν Ἀθήναις· καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἐπλήρωνε τὰ ἔξοδα τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων, ἡ δὲ Ἑταιρεία τὰ τῶν ἀνασκαφῶν. Τὸ 1858 ἀνέσκαψε τὴν Στοὰν τῶν Γιγάντων. Τὸ 1860 ἀνεκάλυψε τὴν Στοὰν τοῦ Ἀττάλα. Τὸ 1862 τὸ Διογένειον γυμνάσιον μὲ τὰς 34 προτομάς του κεχωσμένας εἰς τὸν τοῖχον τοῦ Βαλεριανοῦ· τὸ 1864 τὴν Στοὰν τοῦ Εὐμένους. Ἀλλ' αἱ δύο καρποφορώτεραι ἐπιχειρήσεις της τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ὑπῆρξαν ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ Θεάτρου τοῦ Διονύσου καὶ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Διπύλου.

Ἀπὸ τὸ 1840, εἶχον ζητήσει νὰ ἀνεύρουν τὸ θέατρον τοῦ ὁποίου ἡ τοποθεσία ἦτο περίπου βεβαία· ἀλλ' αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ ἐδάφους διηυθύνθησαν κακῶς καὶ ὁ Ραγκαβῆς δηλοῖ εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὅτι τὸ θέατρον δὲν ὑπάρχει πλέον. Παρ' ὅλην τὴν ἀπαισιοδοξίαν ταύτην, τὸ 1858 αἱ ἐργασίαι ἐπανελήφθησαν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνεκαλύφθη τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ περιβόλου. Μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ γερμανὸς ἀρχιτέκτων Στρὰκ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀνεκάλυψε τὴν ὑψηλοτέραν σειρὰν τῶν καθισμάτων. Ἀργότερον ἡ Ἑταιρεία ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας (1863) τὰς ὁποίος ἐτελείωσε μετὰ συχνὰς διακοπὰς τὸ 1879. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὐταὶ ἔβαλον ὄχι μόνον εἰς φῶς τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ καθίσουν 15,000 θεαταὶ ἀλλὰ καὶ τὴν θαυμασίαν σειρὰν τῶν θρόνων τῶς ἐπισήμων θεατῶν, καὶ ἰδίᾳ τὸ κάθισμα τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου, τὴν περίεργον σκηνὴν τοῦ Φαίδρου μετὰ τῶν ἀτλάντων του, καὶ τέλος πλείστα ἀγάλματα τῶν ὁποίων τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον εἶναι ὁ Ἀπόλλων τοῦ Ὀμφαλοῦ, εἷς πρόδρομος τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Φειδίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ νεκροταφείου τοῦ Διπύλου, ὑπῆρξεν ἔργον τῆς τύχης. Γεωργοί τινες σκάπτοντες τὸ ἔδαφος πλησίον τοῦ παρεκλησίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐκτύπησαν τὴν κορυφὴν ἀρχαίων νεκρικῶν μνημείων. Ἔκτοτε ἤρχισαν ἀμέσως (Φεβρουάριον 1870) μεθοδικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ἔδαφος ἐσχημάτιζεν ἐκεῖ εἶδος μεγίστου ἐπιχώματος τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ μένει ἄγνωστος. Χάρις εἰς τὸ ἐπίχωμα βεβαίως ἀρχαιότατον, ὁλόκληρος συστοιχία τάφων τοῦ 4ου αἰῶνος διετηρήθη ἀνέπαφος, καὶ μεταξὺ τούτων ἀριστουργήματα καθὼς ὁ συγκινητικὸς στήλος τῆς Ἡγησοῦς, ὁ ἱππεὺς Δεξύλλος, ὁ στύλος τῶν δύο γυναικῶν, κτλ., πάντα ταῦτα ἔργα ἀγνώστων καλλιτεχνῶν, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο μᾶς ἀποκαλύπτουν μέχρι ποίου σημείου, ἡ τέχνη, τὸ αἴσθημα τοῦ ὡραίου, εἶχεν εἰσδύσει μέχρι τοῦ μυελοῦ τῆς προνομιούχου αὐτῆς φυλῆς.

Διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν, εὑρέθη ἐπὶ τέλους ἡ ἀρχαία ζώνη τῆς πόλεως καὶ ἀνεσκάφθη ἡ ἀρχαία πύλη, τὸ Δίπυλον καὶ ἓν περίφημον ὁρόσημον μὲ τὴν ἐπιγραφήν : **Χῶρος Κεραμικοῦ.***

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ)

— Πριγκήπισσαι μὲ τέχνην.

Ο πρίγκηψ τοῦ Σλέβιγκ Ὀλστεῖν, φρονεῖ ὅτι μία νέα πρέπει διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, νὰ μάθῃ μίαν τέχνην, ἵνα, ἐὰν συμπέσῃ περίστασις, κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν βασιλικῶν πριγκηπισσῶν, διότι τίς γνωρίζει τί δύναται νὰ συμβῇ μὲ τοὺς δημοκρατικοὺς αὐτοὺς χρόνους;

Οὕτως ἡ πριγκήπισσα Βικτωρία Ἀδελαΐς, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη τὸν Δοῦκα τοῦ Σὰξ Κοβούργου Γόθα, κατέχει τὸ δίπλωμα τῆς Βασιλικῆς Μαγειρικῆς Σχολῆς τοῦ Βερολίνου. Ἡ πριγκήπισσα Ἀλεξάνδρα Βικτωρία εἶνε ἐξαίρετος ζωγράφος ἐν μικρογραφίαις. Ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη εἶνε πτυχιοῦχος νοσοκόμος. Ἡ πριγκήπισσα Ἀδελαΐς ἔχει δίπλωμα νηπιαγωγοῦ καὶ ἡ πριγκήπισσα Καρολίνα Ματθίλθη εἶνε πεπειραμένη στενογράφος καὶ χειρίζεται τὴν γραφομηχανήν.

Πολλάκις οἱ παρ' ἡμῖν μεμψίμοιροι, τοῦ παρελθόντος λάτρεις, καταφέρονται ἐναντίον τῶν δασκαλικῶν διπλωμάτων τῆς μουσικῆς ἢ ζωγραφικῆς ἢ τῶν ξένων γλωσσῶν τὰ ὁποῖα θεωροῦν περιττά, συσταίνοντες μόνον νοικοκυριὸ καὶ νοικοκυριό! Πόσαι νέαι καλῆς οἰκογενείας εὗρον μετέπειτα ὡς ἔντιμον βιοποριστικὸν μέσον τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας μόνον χάριν προσωπικῆς εὐχαριστήσεως εἶχον καλλιεργήσῃ!

— Ὑπηρέτρια... βουλευτής.

Δὲν συμβαίνει τοῦτο εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀλλ' εἰς τὴν Φιλάνδίαν, τὴν γωνίαν αὐτὴν μιᾶς ἀκόμη ἀπολυταρχουμένης, πράγματι χώρας, τὴν παρουσιάζουσαν τὴν ἀντίθεσιν μιᾶς ἐκ τῶν πλέον προηγμένων κοινωνιῶν. Ἡ κυρία Βουλευτής— ἡμεῖς ἐδῶ ἔχομεν μόνον βουλευτῖνες—ὀνομάζεται Μοῦνα Σιλλάνπα νέα ἀκόμη, μόλις τεσσαρακοντούτης καὶ ἐχρημάτισε ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὑπηρέτρια. Ἔγινε αὐτοδίδακτος, εἶνε εὐφυὴς καὶ ἑλκυστικὴ τοὺς τρόπους. Τὸ 1898 ἐσύστησε τὴν «Ἑταιρίαν τῶν Νέων Ὑπηρετριῶν» καὶ ἐπέτυχε πάντοτε νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τὰς ὑπηρετρίας εἰς τὰς μετὰ τῶν κυριῶν των διαφοράς. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1907, ἐπαρουσιάσθη ὡς σοσιαλιστὴς ὑποψήφιος καὶ ἐξελέγη μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν.

— Ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Ράλλη.

Ο τύπος ἐσχολίασεν τὴν ἄνευ διαδηλώσεων ἄφιξιν τοῦ κ. Ράλλη ἀπὸ τοῦ ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ταξειδίου του. Εἰς εἰδικὸν ἄρθρον μετὰ τὰς δημαρχιακὰς ἐκλογὰς εἴπομεν τὴν ἰδέαν μας περὶ τοῦ ἀσκόπου τῶν διαδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐμφαίνουσι ἐκπολιτιστικὴν κατάστασιν κατωτέραν, θέλουσαι διὰ συναρπαγῆς νὰ δημιουργήσουν γνώμην(!) πολιτικὴν ἐκεῖ ὅπου ἀλλοῦ γίνεται διὰ τῆς συζητήσεως. Ὁ θόρυβος δὲν εἶνε ἐπιχείρημα, καὶ ἐὰν αἱ θορυβώδεις πολιτικαὶ διαδηλώσεις εἴτε κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἐκλογῶν εἴτε κατὰ τὰς ἀφίξεις τῶν πολιτευομένων ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ περισυλλογήν, σημαίνει ὅτι χωροῦμεν πρὸς τὸ σχολεῖον τοῦ ἀληθῶς πολιτεύεσθαι.

— Ἐπίσκοποι ἀθληταί.

Ἀλλοτε ἀναφέραμεν εἰς αὐτὴν τὴν στήλην τὸ στοίχημα εἰς τὸ Λόουν-Τέννις μεταξὺ τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ροῦζβελτ.

Μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει τώρα τὸν ἴδιον ἐπίσκοπον καθὼς καὶ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Βάθ, τῆς Οὐέλλς, τῆς Ἐλὺ καὶ τῆς Ἐξέτερ ὡς ποδηλατιστάς, τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Κάρλυλ, τῆς Μάγκεστερ καὶ τοῦ Ἀγ. Ἀσὰφ ὡς ψαράδες, τὸν τῆς Νιουκάστλ ὡς ἐρασιτέχνην κηπουρὸν καὶ ἄλλους.

Προσθέτομεν ὅτι οἱ ζήσαντες ἐν Κερκύρᾳ θὰ εἶδον πολλάκις τὸν ἄγγλον ἱερέα διευθύνοντα τὸ παιγνίδι τοῦ κρίκετ τῶν ἄγγλων ναυτῶν...

Ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ θρησκεία συμβιβάζονται εἰς τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν φυλήν, ἐνῷ φαίνονται ἀσυμβίβαστα ὄχι μόνον ἐν Ἀνατολῇ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Λατινικὰς χώρας. Ἀδίκως ἴσως. Διότι ἐὰν τὸ ὑγιὲς σῶμα κάμνει τὸν νοῦν ὑγιᾶ, δὲν ἔχουν ὅλον τὸ συμφέρον οἱ διευθυνταὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ νὰ τοὺς καταστήσει ὑγιεῖς διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σώματος ;

— Ἡ δίκη τοῦ Λαχείου.

Περὶ τῆς δίκης αὐτῆς δὲν ἐγράφησαν τόσον σαφῆ ὥστε νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης καλῶς. Ἡ ἔκβασις τῆς κατὰ τοῦ Ζευγώλη δίκης δὲν ἔκαμε καμμίαν ἐντύπωσιν ἀνακουφιστικὴν εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Ἄραγε ἂν ἠθωοῖτο, θὰ ὑπῆρχε κατακραυγὴ τῆς κοινῆς γνώμης ;

Διατί τὸ ὀλίγον ἐνδιαφέρον; Μήπως ἡ καταδολίευσις ἑνὸς καθιδρύματος ἔχοντος ἐθνικοὺς σκοποὺς δὲν ἀξίζει νὰ συγκινήσῃ τὴν κοινωνίαν μας ; Μήπως ἡ καταδίκη τοῦ Ζευγώλη δὲν φέρει ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πείθουν ; Οἱ ἐντιμότατοι πολῖται ἐν ἁρμονίᾳ ἄλλως τε τῆς κοινῆς γνώμης καθὼς ἐξ ἀρχῆς τοῦ γεγονότος ἐξεδηλώθη, ἔδωκαν παμψηφεὶ ἀπόφασιν σύμφωνα μὲ τὴν συνείδησίν των ἀπηρέαστοι προσωπικῶν λόγων καθὼς γνωρίζουν πάντες. Ἀλλὰ μένει μόνον ἡ ἄρνησις τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἔκαμε πλαστογραφίαν. Καταδίκη, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται δικαία κάμνει πάντοτε λυπηρὰν ἐντύπωσιν ὁσάκις ὁ κατάδικος φωνάζει τὴν ἀθώωσίν του.

Ἀναφέραμεν ἀνωτέρω τὴν περὶ ἀθλητισμοῦ ἀντίληψιν τῶν ἄγγλων κληρικῶν.

Καὶ οἱ μύσται ἐκεῖ τοῦ δικαίου ἄλλην ἀντίληψιν ἔχουν ἐπίσης περὶ τῆς δικαιοσύνης.

Οὐδεὶς καταδικάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἡ ὑλικὴ ἀπόδειξις τοῦ κακουργήματος ὥστε νὰ μὴ δύναται λογικῶς οὔτε ὁ κατηγορούμενος νὰ τὸ ἀρνηθῇ. Νὰ εἶνε ὁ ἴδιος π ε π ε ι σ μ έ ν ο ς *καθὼς μεταφράζεται κυριολεκτικῶς ἡ λέξις convaincu.*

Σταχυολόγος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΡΗΜΑΓΜΕΝΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς κι' ὁ ξακουσμένος Ἄρχοντας πέθανε καὶ πάει μακρυὰ ἀπὸ τὰ παιδιά του, χωρὶς νὰ εἰπῇ ἕνα «ὤχ!» γιὰ τές δυστυχίες καὶ τοὺς κατατρεγμοὺς τῆς Τύχης, πέθανε μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα, σᾶ νὰ εἶταν ὁ πλειὸ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Τὸ τελευταῖό του τραγοῦδι εἶταν:

«Ἀφίνω γειὰ στὸν οὐρανό, στὸν ἥλιο, στὸ φεγ- [γάρι,
«Στὰ κορφοβούνια τὰ ψηλά, στοὺς κάμπους καὶ [στοὺς λόγγους,
«Γιατὶ μοῦ σώθηκε ὁ καιρὸς καὶ ξεκινῶ καὶ [φεύγω,
«Καὶ πάω μακρυὰ καὶ ξέμακρα σ' ἀγύριστο τα- [ξεῖδι,
«Στὸν Κάτω Κόσμο τ' ἀείδωτο καὶ σκοτεινὸ [βασίλειο.
«Ἀφίνω γειὰ στοὺς φίλους μου καὶ σχώριο στοὺς [ἐχθρούς μου,
«Ἀφίνω καὶ τρία παιδιὰ στὸν Κόσμο τὸν ἀπάνω,
«Τῶνα 'ναι πρῶτο στὸ χορὸ καὶ τ' ἄλλο στὸ [τραγοῦδι
«Τὸ τρίτο τὸ μικρότερο...»

Μὲ τὸν θάνατο τοῦ ξεπεσμένου Ἄρχοντα ὅλος ὁ Κόσμος πίστεψε, ὅτι θὰ σταματοῦσε τὸ κακό, κι' ἀληθινὰ λίγες μέρες ὕστερα ἔφθασαν ἀπὸ τὴν Ξενιτειὰ ἑκατὸ φλωριὰ μ' ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο τὸ παιδί, ποῦ τοῦ ἔγραφε πολλὰ γλυκὰ λόγια. Ἡ νύφη του, ποῦ τοῦ εἶχε κλείσει τὰ μάτια, ἔβαλε τὸν παπᾶ καὶ διάβασε φωναχτὰ αὐτὸ τὸ γράμμα ἀπανωθιὸ στὸν τάφο του, γιατ' εἶχε καταλάβει, ὅτι ὁ πεθερός της—ἂν καὶ δὲν τῶδειχνε—εἶχε μιὰ κρυφὴ μάρα, ποῦ εἶχε καιρὸ νὰ λάβῃ γράμμα ἀπὸ τὰ παιδιά του, γράμμα καὶ χρήματα.

Προώδεψαν πολὺ τὰ τρία τ' ἀδέρφια στὴν Ξενιτειά, ἔγειναν μεγάλοι ἀφεντάδες, σύναξαν φλωριά, ἀλλ' ἀνώφελα πλειὰ γιὰ τὸν πεθαμένον πατέρα τους!

Ὕστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ ἦρθε ὁ δεύτερος ἀδερφὸς ἀπὸ τὴν Ξενιτειὰ νὰ πιάσῃ τὴ χηρεμένη θέση τοῦ πεθαμένου Ἄρχοντα, ἀγόρασε ἀλογοφόραδα, γελάδια, γιδοπρόβατα, ἔβαλε βαλμᾶδες πιστικούς, ζευγῖτες, ἀργάτες, ἔχτισε τοὺς μύλους καὶ τὰ ἐργοστάσια, πῆρε ὑπηρέτες, ἄρχισαν πάλι οἱ τέσσερες καπνοδόχοι νὰ καπνίζουν βαρυά, ὁ φοῦρνος νὰ βγάζῃ δεκαριὲς τὰ καρβέλλια, καὶ τὸ μαγειρειὸ καζανιὲς τὰ μαγειρέματα καὶ νὰ μπαινοβγαίνουν στὲς θύρες καὶ ν' ἀναιβοκαταβαίνουν τὲς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ παπᾶδες καὶ λαϊκοί, φίλοι κι' ἐχθροί, χορτασμένοι καὶ πεινασμένοι. γεννήθηκαν καὶ δυὸ παιδιά, τὸ ἕνα κορίτσι καὶ τ' ἄλλο ἀγόρι, καὶ φαίνονταν μιὰ μεγάλη εὐτυχία νὰ βασιλεύῃ μέσα στ' Ἀρχοντικό. Ὅλος ὁ κόσμος χάρηκαν, ποῦ ξανάρθε στὴν πρώτη του θέση τὸ ξεπεσμένο Ἀρχοντικό, καὶ πίστεψαν, ὅτι εἶχε ξεχάσει πλειὰ τὴν ἔχτρα του τὸ σκοτωμένο Στοιχειό, κι' ὅτι τὸ Ἀρχοντικὸ θὰ διατηρῶνταν ζηλεμένο κι' εὐτυχισμένο ὡς τές αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀλλὰ ψεύτικη ἐλπίδα. Ὅσο κι' ἂν φαίνονταν τὸ σπίτι στὰ μάτια τοῦ κόσμου ἐχούμενο κι' εὐτυχισμένο, εἶχεν ὅμως μέσα του μιὰ μεγάλη κακορριζικια, ποῦ δὲν εἶχε καὶ τὸ πλειὸ φτωχὸ καὶ τὸ πλειὸ δυστυχισμένο σπίτι.

Γιατί, ἀντὶ ν' αὐγατοῦν τὰ γίδια, τὰ πρόβατα, τὰ γελάδια, τὰ φοράδια, ὅλο κι' ὠλιγόστευαν κάθε χρόνο. Τὰ χίλια γένονταν ἐννιακόσια, τὰ ἐννιακόσια ὀχτακοσια, τὰ ἑκατὸ πενῆντα καὶ τὰ πενῆντα εἴκοσι πέντε.

Ὁ Ἄρχοντας ξαναγόραζε κάθε χρόνο ὅσα γίδια, πρόβατα, γελάδια καὶ φοράδια ψοφοῦσαν, μὲ τὰ χρήματα, ποῦ τοῦ ἔστελναν ἀδιάκοπα τ' ἀδέρφια του ἀπὸ τὴν Ξενιτειά, κι' ὅσο αὐτὸς ἀγόραζε, τόσο ὁ ψόφος γένονταν πλειότερος, ὡς ποῦρθε μιὰ χρονιά, μαύρη χρονιά, ποῦ ἀπόμειναν ἀπὸ τὸν ψόφο μόνον τριάντα πρόβατα, εἴκοσι γίδια, τρία γελάδια καὶ κανένα φοράδι. Ὁ Ἄρχοντας τῶβαλε πεῖσμα μὲ τὸν ψόφο κι' ἑτοιμάζονταν ν' ἀγοράσῃ κι' ἄλλα γίδια, πρόβατα, γελάδια, φοράδια, ἀλλ' ἡ ἐφτάγνωμη τὸν ἐμπόδισε, λέγοντάς του:

Πᾶψε, νοικοκύρη μου, τὲς ἀγορὲς καὶ μὴν τὰ βάνῃς μὲ τὸ σκοτωμένο Στοιχειό! Αὐτὸ δὲν κουράζεται, κι' οὔτε θὰ κουραστῇ ποτέ, τρώγοντας τὸ ζωντανό μας τὸ βιό.

Ἀπὸ τότε ἔπαψαν οἱ ἀγορὲς τῶν προβάτων, τῶν γιδιῶν, τῶν γελαδιῶν, τῶν φοραδιῶν, ἀλλὰ τὸ κακὸ ξακολουθοῦσε, ζημιὰ ἀπάνω στὴ ζημιά, καὶ καταστροφὴ ἀπάνω στὴν καταστροφή.

Τ' ἀμπέλια ξεροφύλλιαζαν καὶ δὲν ἔκαναν σταφύλια, τὰ χωράφια μελούδιαζαν καὶ δὲν ἔναν γεννήματα, οἱ μῦλοι καὶ τὰ ἐργοστάσια παρασύρθηκαν ἀπὸ τὸ ποτάμι, παντρεύτηκαν τὰ ξενιτεμένα τ' ἀδέρφια του στὴ Ξενιτειὰ κι' ἔπαψαν νὰ στέλλουν φλωριά, ἀλλὰ μόλις παντρεύτηκαν κι' ἄνοιξαν κι' αὐτὰ ἐκεῖ σπίτι, ἔφτασε τρεχάτη κι' ἐκεῖ ἡ ἔχτρα τοῦ σκοτωμένου Στοιχειοῦ. Καταστροφὴ κι' ἐκεῖ, ζημιὲς κακορριζικὲς κι' ἐκεῖ, καὶ κλήρα καθόλου! Ἅμα στείρεψε ἡ χρυσὴ βρύση τῆς Ξενιτειᾶς, ἄρχισε νὰ δέρνῃ τ' Ἀρχοντικὸ ἡ φτώχεια.

Τὰ εἰσοδήματα δὲν ἔφταναν καὶ κάθε χρόνο συμπληρόνονταν μὲ δάνεια. Δάνειο στὸ δάνειο κι' ὁ τόκος κεφάλι. Τὸ σκοτωμένο Στοιχειὸ μὴ ἔχοντας πλειὸ νὰ κυνηγήσῃ ζωντανὸ βιό, μεταμορφώθηκε τὲ «χρέος» κι' ἔζωσε σφιχτά, σᾶν ποῦ εἶχε ζωσμένη τὴ γάτα, τὸ ξεπεσμένο καὶ φτωχαμένο Ἀρχοντικό. Σ' αὐτὸ τ' ὀναμεταξὺ πεθαίνει ἡ μοναχοκόρη τοῦ Ἀρχοντικοῦ καὶ ξενιτεύεται κι' ὁ μοναχογυιός του.

* *

Πλάκωσαν τὰ πλειὸ δίσεφτα χρόνια... Φτώχεια καὶ γηρατειὰ ἀγκαλιαστὰ περικύκλωσαν τὸν τελευταῖον Ἄρχοντα κι' αὐτὸς προσπαθοῦσε νὰ πήξῃ τὴν δυστυχία του μέσα στὸ κρασοπότηρο, ζητῶντας στὸ θόλωμα τοῦ μυελοῦ τὴν ἀνακούφιση, κι' ἅμα ἄδειαζε ἕνα, δύο, τρία ποτήρια, ἄρχιζε ἕνα τραγοῦδι, βγαλμένο μὲς ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια του:

«Μὲ μάραναν δυὸ πράγματα
«Φτώχεια καὶ γεροντάματα...»

Φτωχοπόρευεν ὁ Ἄρχοντας ὡς ἄρχοντας, κι' ἀρχοντοζοῦσεν ὡς φτωχός, ἀλλὰ μ' ὅλη του τὴ φτώχεια δὲ μποροῦτε νὰ ξεχάσῃ τὴν ἀρχοντιά του, ἀρχοντιὰ παλιὰ ἀπὸ μάνα κι' ἀπὸ πατέρα, καὶ ποτὲ δὲν ἐννοοῦσε νὰ καθήσῃ στὸ τραπέζι του νὰ φάγῃ, χωρὶς νὰ βρίσκεται τουλάχιστον ἕνας ξένος καὶ δὲν κλειοῦσε ποτὲ τὸ βράδυ τὴν ἐξώθυρά του, χωρὶς νὰ βγῇ στὸ μεσοχώρι καὶ νὰ ξετάσῃ μὴν εἶν' ἐκεῖ κανένας ξένος κι' ἄγνωστος, ποῦ νἄχῃ ἀνάγκη ἀπὸ φιλοξενία.

Μιὰ βραδυά,—ἀλλὰ τὶ βραδυά! Γενάρης μῆνας καρδιὰ τοῦ χειμῶνα, μὲ μιὰ μεγάλη βροχή, σᾶ συντέλειο — δὲν εἶχε κανέναν ξένο... Οἱ δρόμοι ἦταν κλεισμένοι ἀπὸ τὲς πλημμύρες. Σουρούπωσε, νύχτωσε, ἄναψαν οἱ λάμπες, ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ, περιμένουν καὶ δὲ φαίνονταν κανένας ξένος γιὰ νὰ στρώσουν τραπέζι. Ὁ Ἄρχοντας ἄρχισε νὰ στενοχωριέται, ὁ μόνος ὑπηρέτης στέκονταν μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα γιὰ νὰ λάβῃ διαταγὴ νὰ στρώσῃ τραπέζι, ἀλλὰ τίποτε..... διότι δὲν ἔρχονταν ὁ ἄγνωστος ξένος. Πέρασε πολλὴ νύχτα, ζύγωσαν τὰ μεσάνυχτα καὶ τραπέζι δὲ στρώνονταν!

—Ἀφεντικό... νὰ στρώσω τραπέζι;

Τόλμησε νὰ ρωτήσῃ ὁ ὑπηρέτης δειλά.

—Τί λὲς ἀνόητε, τοῦ ἀπολογήθηκε μὲ θυμὸ ὁ Ἄρχοντας. Νὰ στρώσῃς τραπέζι; Καὶ ποῦναι ὁ ξένος; Ἑκατὸν πενῆντα χρόνια συγκρατούμενα αὐτὸ τὸ σπίτι δὲν ἔχει φάγει χωρὶς ξένο, καὶ θὰ κλειστῇ στὰ ζῶντα μου; Νὰ σταθῇς αὐτοῦ, ὡς ποῦ νἄρθῃ ὁ ξένος μας! Μὴ στενοχωριέσαι!... Θἄρθῃ! Ἑκατὸν πενῆντα χρονῶν τάξι καὶ κανόνας δὲ μπορεῖ νὰ χαλάσῃ ἀπόψε!

Ἀπάνω στὰ μεσάνυχτα, ποῦ λάροναν τὰ στοιχειά, ἀκούστηκαν ἀπὸ μακρὰ κάτι ἀπελπιστικὲς φωνές... Ἄστραψαν τὰ μάτια τοῦ Ἄρχοντα ἀπὸ χαρά, καὶ πετιέται ἀπάνω φωνάζοντας στὸν ὑπηρέτη:

—Τὸ φανάρι γλήγορα! Δὲν σοῦ τὸ εἶπα ἐγὼ ἀνόητε, νὰ σταθῇς αὐτοῦ, ὡς ποῦ νἄρθῃ ὁ ξένος μας; Νάτος, πῶρχεται! Καλῶς ὥρισες! Καλῶς ὥρισες!

Σὲ μιὰ στιγμὴ εἶταν ἔξω στὸ δρόμο μαζὺ μὲ τὸν ὑπηρέτη, ποῦ κρατοῦσε τὸ φανάρι, ξύπνησε τοὺς γειτόνους, τοὺς ἔβαλε μπροστὰ καὶ πάει κατὰ τὸ μέρος, ποῦ ἀκούονταν οἱ φωνές. Πάει ὡς ἕνα διάστημα κι' ηὗρε ἕναν ξένο, περικυκλωμένον ἀπὸ τὰ ρέματα. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν γλύτωσε καὶ τὸν ἔφερε στὸ σπίτι του, κι' ἔτσι στρώθηκε ἐκείνη τὴ νύχτα τὸ τραπέζι!

* *

Γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογοῦμε πέθανε σὲ κάμποσον καιρὸν ὁ Ἄρχοντας, κι' ἔμεινεν ἡ Ἀρχόντισσα μονάχη, «σᾶν τὸ κούτσουρο στὸ ρόγγι, σᾶν ἡ καλαμιὰ στὸ κάμπο» γυναῖκα μ' ἀνίκητη ἐλπίδα στὴν καρδιά. Δὲν ἀπελπίζονταν ποτὲ ἀπὸ τὴ δυστυχία, ποῦ τὴν εἶχε ζωσμένη, καὶ πίστευε στὴν ἀνάστασιν τῆς Ἀρχοντιᾶς τοῦ σπιτιοῦ της.

Κάθε μέρα, κατὰ τὸ δειλινό. ἔπαιρνε τὴ ρόκκα της «φίρρρρρ-φίρρρρρ-φίρρρρρ!» κι' ἔβγαινε στ' ἀγράντια γιὰ ν' ἀγναντεύῃ τὸ μέρος, ὁποῦθε θἄρχονταν μιὰ μέρα ὁ μαναχογυιός της:

«Καβάλλα στ' ἄτι ἀράπικο μὲ χρυσαφένια σέλλα»

Δέκα χρόνια πέρασε αὐτὴν τὴν μαρτυρικὴ ζωὴ ἡ Ἀρχόντησα, πάντα μονάχη καὶ πάντα πεσιμένοντας ἀπὸ τὴν Ξενιτειά:

«Τὸν γυιό της τὸν μονάκριβο καὶ πολυαγαπημένο»

Ἀλλ' ὁ γυιός της ἀπὸ τὸν φόβο τῆς ὀργῆς τοῦ σκοτωμένου Στοιχειοῦ δὲν ἔρχονταν, ὡς ποῦ μιὰ μέρα ἡ δύστυχη ἡ Ἀρχόντισσα τἄκλεισε κι' αὐτὴ γιὰ πάντα τὰ δακρυοπνιγμένα μάτια της, πέθανε καὶ κατέβηκε μαζύ της στὸν τάφο της τὸ τελευταῖο χρυσό της ὄνειρο, νὰ ἰδῇ τὸ σπίτι της ἀνοιγμένο καὶ στὸ θρονὶ τοῦ νοικοκυριοῦ της τὴ νύφη της καὶ νὰ βουΐζουν τ' αὐτιά της ἀπὸ φωνὲς μικρῶν παιδιῶν, τῶν ἐγγονιῶν της.

Ἔτσι ρήμαξε καὶ κουφάλιασε τὸ ξακουσμένο Ἀρχοντικό, κι' ἔτσι ἔπαψε κι' ὁ τελευταῖος καπνοδόχος νὰ καπνίζῃ! Κλειδομανταλώθηκαν οἱ θύρες καὶ τὰ παράθυρά του, δὲν ἀκούονται πλειὸ στὴν περιοχή του οὔτε κἂν κακκάρισμα κόττας, οὔτε κἂν λάλημα πετεινοῦ, κι' οἱ πλατύχλωρες αὐλές του χορτάριασαν κι' ἔγειναν λειβάδι, καὶ ρήμαξαν τὰ πλούσια ὑποστατικά του.

Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος!

Τώρα ἕνας παπᾶς ἀπὸ ξένο χωριὸ κρατεῖ τὰ κλειδιὰ τοῦ ρημαγμένου Ἀρχοντικοῦ, κι' ἔρχεται κι' ἀνοίγει κάθε Χριστούγενα, Ἅη-Βασιλειοῦ, Φῶτα, Ψυχοσάββατα, Λαμπρή, Προφήτ' Ἠλία, Ἅη-Θανασιου, Ἅη-Νικόλα, Ἅη-Σπυρίδωνα, Ἅη-Γεωργιοῦ κι' Ἅη-Δημητριοῦ, ἄλλοτε χαρμόσυνες ἡμέρες του κι' ἀνάφτει τὰ καντήλια τῶν εἰκονισμάτων καὶ γυρίζει στὸ χωριό του μὴ τὴν καρδιὰ βαλαντωμένη, διότι ὑπῆξε ὁ τελευταῖος ἐφημέριος τῆς τελευταίας Ἀρχόντισσας.

Αὐτὸς ὁ παπᾶς διηγέται ἕνα πρᾶγμα πολὺ παράξενο, κἄτι σὰν ἀλήθεια, κἄτι σὰν παραμύθι... Λέγει, ὅτι κάθε φορὰ ποῦ ἀνοίγει καὶ μπαίνει στὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό, τὸ βρίσκει σκουπισμένο καὶ συγυρισμένο, χωρὶς νὰ φαίνεται τὸ παραμικὸ σιάφαρο καταγῆς, σὰ νὰ βρίσκεται μέσα νοικοκυρὰ καὶ τὸ συγυρίζει τεχνικά, ὅτι καμμιὰ σφαλαγχωνιὰ δὲν φαίνεται στὲς γωνιὲς τῶν τοίχων, σὰ νἆναι ἀκόμα κατοικημένο, ὅτι τὰ δαυλιὰ τῆς Ἑστιᾶς διατηροῦνται ἀκόμα ψηλὰ στὸν δαυλοστάτη μὲ τὴ στάχτη τους ἀπάνω. Εἶναι ἀλήθεια ἀκόμα, κι' ὅλο τὸ χωριὸ τὸ μαρτυράει, καὶ τὸ μολογάει, ὅτι, ἂν καὶ τὸ σπίτι ρήμαξε καὶ δὲν κατοικιέται πλειό, ὅμως κουκουβάγια καὶ γκιώνης δὲν ἀκούστηκαν νὰ λαλοῦν στὲς στέγες του ἀκόμα, κι' ὅτι τὴν ἄνοιξη μπαινοβγαίνουν χαρούμενα τὰ χελιδόνια παίζουν καὶ λαλοῦν καὶ χτίζουν φωλιὲς σὰν καὶ πρῶτα, ὅταν εἶταν κατοικημένο.

Μερικὲς ὅμως γυναῖκες τοῦ χωριοῦ διηγοῦνται ὅτι κατὰ τ' ἄκριτα μεσάνυχτα ἀκοῦν τὴν πεθαμένη Ἀρχόντισσα ν' ἀναιβοκατα βαίνῃ τὲς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ, ὅπως, ὅταν ζοῦσε, κι' ὕστερα νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὲς κλειδομανταλωμένες θύρες καὶ νὰ πηγαίνῃ στ' «*Ἀγνάντια*» μὲ τὴ ρόκκα στὸ ζωνάρι, γνέθοντας «φίρρρρ! φίρρρρ φίρρρρ» καὶ νὰ κάθεται ἐκεῖ κι' ἀναγνατεύῃ, κατὰ τὸν μεγάλο δρόμο, ὅπου ἔρχεται ἀπὸ τὰ Γιάννινα, κι' ὁποῦθε περίμενε νὰ ἰδῇ τὸν μαναχογυιότης νἄρχεται καβάλλα σ' ἄτι ἀράπικο, κι' ἄμ' ἀρχίζουν τ' ἀρνίθια νὰ λαλοῦν γίνεται ἄφαντη!

Λένε ἀκόμα, ὅτι, ἄμ' ἀρχίζουν τὰ μεσάνυχτα τῶν Χριστουγέννων τῆς πρωτοχρονιᾶς καὶ τῆς Μεγάλης-Πασκαλιᾶς μὲ τὸ «**Χριστὸς-ἀνέστη**» γίνεται μέσα στὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικὸ ἕνα μεγαλύτερο ἀκόμα παράξενο... ὅτι μιὰ στιγμὴ τὸ κατασκότεινο καὶ ρημαγμένο σπίτι φωτίζεται ἀπὸ μέσα πέρα-πέρα, σὰν ἀτ' ἀστραπή, ἀνοίγουν μοναχά τους θύρες καὶ παράθυρα κι' ἀκούονται φωνὲς χαρούμενες νοικοκυραίων καὶ μικρῶν παιδιῶν, ποῦ ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν ἐκκλησιά· ἀκούονται ὀνόματα τοῦ σπιτιοῦ, ἀπὸ χρόνια λησμονημένα κι' ἀνάκουστα, γλιμιντρήματα ἀλογων καὶ μουλαριῶν, βελάσματα γιδῶν καὶ προβάτων, κι' ἀρνιῶν, καὶ κατσικιῶν, γαυγίσματα σκυλλιῶν καὶ λαλήματα πετεινῶν, ποῦ νομίζει κανείς, ὅτι τὸ πεθαμένο σπίτι ξανᾶρθε στὰ συγκαλά του, καὶ στὰ εὐτυχισμένα του χρόνια, σὰν ὅταν κρέμονταν ἀπὸ τὲς κλυτσιωτές του σαράντα ἕξ ντουφέκια, κι' ἀχολογοῦσε ὁλόβολο ἀπὸ τὴ χαρά, ἀπὸ τὴ ζωὴ κι' ἀπὸ τὴν κίνηση...

Στέκεται στὴ μέση τοῦ χωριοῦ τὸ ρημαγμενο Ἀρχοντικὸ σὰν Ὄλυμπος ἀνάμεσα στὰ μικροβούνια τ' ἄλλα, θλιμμένο, βουβό, ἔρημο, καὶ κλειδομανταλωμένο, σὰ στειρεμένη βρύτη, σὰ σβημένη καντήλα, σὰν πεθαμένη ἐλπίδα, ἀλλά, μὲ ὅλο τὸ φοβερό του ρήμαγμα, ὑπάρχει μέσα του μι' ἄφαντη δύναμη, ποῦ διώχνει τὲς κουκουβάγιες καὶ τοὺς γκιώνηδες, ποῦ μαζεύει τὴν ἄνοιξη τὰ χελιδόνια, σκουπίζει τὰ πατώματα καὶ καθαρίζει τὲς ἀγκωνὲς τῶν τοίχων ἀπὸ τὲς σφαλαγκωνιές... μιὰ μεγάλη δύναμη, ποῦ ἀντιμάχεται στὴν ὀργὴ τῆς ἔχτρας τοῦ σκοτωμένου Στοιχειοῦ, κι' ὅτι αὐτὴ ἡ δύναμη θὰ νικήσῃ μιὰ μέρα καὶ θ' ἀνοίξῃ τὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό, καὶ θὰ τὸ κάνῃ χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο, ὅπως εἶταν μιὰ φορὰ κι' ἔλαν καιρὸ στὰ εὐτυχισμένα του χρόνια...

Μακάρι! *Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ*

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

4 1/4 %

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ

ΤΟ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΑΓΓΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ἡ πρωτίστη αἰτία τοῦ κρυολογήματος εἶναι ἡ ἔλλειψις καθαροῦ καὶ δροσεροῦ ἀέρος. Τὰ κακῶς ἀερισμένα δωμάτια εἶναι κατ ἀνάγκην πλήρη ἀκαθάρτου ἀέρος καὶ ἐὰν τεχνιτὸν φῶς — ἰδιάφωτα ἐρίον — εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ δωμάτια αὐτά, ὁ ἀὴρ καταντᾷ μεμολυσμένος.

Δύο αἴτια προδιαθέτουν εἰς τὸ κρυολόγημα. Εἴτε τὸ σῶμα ἐκτίθεται ὂν ἐξησθενισμένον ἐκ τοῦ κόπου ἢ ἀσθενὲς ἐκ κράσεως εἰς ψυχρὸν ρεῦμα ἀέρος, εἰς ὑγρὰ φορέματα, ἢ τίς ἀπεκοιμήθηκε γλυκὰ ἐνώπιον φωτιᾶς σβυνομένης ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐνῷ ἀφήρεσε τὸν ὀξυγόνον ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαίραν, εἴτε οἱ πόροι τοῦ δέρματος ἀνοίγονται ἐντὸς μεμολυσμένης καὶ θερμῆς ἀτμοσφαίρας, καθὼς ἐντὸς ἐκκλησίας ἢ θεάτρου ἔνθα πολὺς κόσμος συνωστίζεται. Ἀλλὰ καὶ αἱ δύο περιπτώσεις δύνανται νὰ συνδιασθῶσι καὶ τότε τὸ κρυολόγημα εἶναι διπλᾶ σοβαρόν.

Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀποδίδουν τὰ κρυολογήματα εἰς τὸ ὅτι μετέβησαν ἀπὸ ζεστὸ μέρος εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα.

Ἐνῷ πραγματικῶς, τὸ κρυολόγημα τὸ ἔχουν ἤδη πάρει ἐντὸς τῆς κλεισμένης καὶ μὴ ἀερισμένη, ἀτμοσφαίρας.

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ;

Διὰ τὸ ἐλαφρὸν ἢ μερικὸν κρυολόγημα ἀρκεῖ νὰ περπατῇ κανεῖς σιγὰ σιγὰ τὰς καλειτέρας ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὸ δροσερὸν καὶ καθαρὸν ἀέρα, νὰ πάρῃ ἕνα ζεστὸ λουτρὸ τὴν νύκτα, θέτων τοὺς πόδας ἐντὸς ζεστοῦ νεροῦ μὲ συναπισμὸν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς συμφορήσεως τῆς κεφαλῆς, νὰ πίῃ μίαν ζεστὴν ἐλαφρὰν τιζάνην πρὸ τοῦ ὕπνου ἵνα προκαλέσῃ τὴν φυσικὴν καθίδρωσιν. Ἐὰν ὁ καιρὸς εἶναι ξηρὸς τότε τὰ παράθυρα ἀφίνονται ἡμιανοικτά.

Πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ὀχληροῦ **κλεισίματος** τῆς μύτης, κατὰ τὸ κρυολόγημα τῆς κεφαλῆς, τὸ καλλίτερον εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ κηροῦ τῆς στεατίνης. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ σημερινὰ στεατικὰ περιέχουν ἀρσενικόν, δύναται νὰ ἀντικαταστθαῇ ἀπὸ ἁπλοῦν μὴ ἀλατισμένο ξύγγι χοιρινὸ ἢ οἱονδήποτε ἄλλο εἶδος ξύγγι πυκνό. Διὰ τὴν φαγούρα εἰς τὸν λαιμὸν δὲν ὑπάρχει ἀνώτερο φάρμακο τοῦ ποτοῦ τοῦ παρασκευαζομένου ἀπὸ βραστὸ νερὸ χυνόμενο σὲ χλωρὸ λινοκόκκι, τὸ ὁποῖον ἔπειτα γλυκαίνετε ἐλαφρὰ προσθέτοντες χυμὸν λεμονιοῦ, ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὸ συνειθισμένο ἰάμπολι.

Ἡ στενοχωρία τοῦ στήθους ἀνακουφίζεται καλῶς διὰ ζεστοῦ λουτροῦ τὴν νύκτα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀμέσως διὰ τρίψεως τοῦ στήθους μὲ λάδι ζεστὸ σὰν ἕνα κοχλιόρι γεμάτο. Ἐὰν ἡ στενοχώρια αὐτὴ τοῦ στήθους εἶναι πολὺ σοβαρὰ τότε ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ διαμένῃ εἰς ἀερισμένον δωμάτιον, μὲ ψωτιὰ ἀναμμένην, καὶ τὸ παράθυρον ὀλίγον ἀνοικτόν. Τὰ σκεπάσματα τῶν κρεβατιῶν πρέπει νὰ μὴ εἶναι ὑπερβολικά, τόσα μόνον ὥστε νὰ εὑρίσκεται ὁ ἀσθενῆς ἐν ἀνέσει. Ἐὰν θὰ πάρῃ ὁ ἀσθενῆς ζεστὸν λουτρὸν τότε πρέπει νὰ τὸ λάβῃ εἰς τὴν κρεββατοκάμαρα, τὰ παράθυρα πρέπει νὰ μείνουν κλεστὰ καὶ πρέπει ὅλο τὸ σῶμα νὰ πέσῃ εἰς τὸ νερὸ διὰ μιᾶς, ὄχι ὀλίγον τὴν φοράν, ἐκτὸς ἐννοεῖται τῆς κεφαλῆς ἡ ὁποία δὲν θὰ βραχῇ διόλου.

Διὰ τὰς πρώτας εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἢ καὶ περισσότερον, κατὰ τὴν σοβαρότητα τῶν συμπτωμάτων, μὴ δώσετε εἰς τὸν ἀσθενῆ παρὰ ἕνα μεγάλο φλιτσάνι γάλα καὶ νερὸ κριθῆς, εἰς ἴσας δόσεις, κάθε τέσσαρες ὥρες, προσθέτοντες ἂν θέλετε καὶ κανένα ὀπωρικό. Τὰ χέρια καὶ τὸ πρόσωπον πρέπει νὰ σφογγαρίζωνται μὲ χλιαρὸ νερὸ νύκτα καὶ πρωΐ. Ὅταν ἡ σοβαρότης τῶν συμπτωμάτων ἐλαττοῦται, τότε δίδονται γάλα μὲ ψωμί, μακαρούνια ἢ ριζόγαλο, σοῦπα ἢ ἄλλη ἐλαφρὰ δίαιτα ἕως ὅτου ἐπανέλθῃ ἡ ὄρεξις καὶ δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συνήθης δίαιτα. ἀλλὰ ὁ ἀσθενὴς θὰ κάμῃ καλὰ νὰ ὠφεληθῇ τῆς πρώτης εὐκαιρίας νὰ βγῇ περίπατο σιγὰ σιγὰ ἐκτὸς τῆς οἰκίας. — Ὅσα ἀνωτέρω εἶναι διὰ τὸ σοβαρὸν κρυολόγημα

Φάρμακα ὁμοιοπαθητικὰ ἢ ἀλλοπαθητικὰ εἶναι περιττὰ καὶ τὰ ἐμπλάσματα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἐὰν τηροῦνται αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι. Ἡ δίψα ἀφαιρεῖται μὲ σταφύλια, φρέσκα λεμονάδα ἢ νερὸ μὲ ταμάρινθον. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῆς διαθεσίας, μετρία τροφή, ὀλίγον ἢ τίποτε οἰνοπνευματικὰ ποτά, τὰ ὁποῖα ἀνοίγουν τοὺς πόρους τοῦ δέρματος μετρία σωματικὴ ἄσκησις, μέτρια φορέματα καὶ πολὺ καθαρὸν δροσερὸν ἀέρα εἶναι τὰ σπουδαιότερα μέσα.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω γενικῶν κανόνων θὰ ἦτο καλὸν ἐὰν οἱ ἀμφιρρεπεῖς πρὸς τὸ κρυολόγημα ἐφρόντιζον νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀσθένειαν νὰ φανερωθῇ. Οὕτως, ἐὰν τὸ κρυολόγημα εἴς τινα ἄρχεται προσβάλλον τὰ δόντια, πρέπει οὗτοι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ νὰ ἐξαχθῶσι αἱ χαλασμέναι ἢ ἀνθυγιειναὶ ρίζαι

Ἐὰν τὰ μάτια προσβάλλονται εἴς τινα πρῶτον, τότε οὗτος δὲν πρέπει νὰ τὰ κουράζῃ πολύ, οὔτε νὰ τὰ ἐκθέτῃ εἰς τὴν σκόνην, εἰς δυνατὸν τεχνικὸν φῶς ἢ ἀκάθαρτον ἀέρα. Ἐὰν τὰ συμπτώματα συνήθως ἄρχονται ἀπὸ τὸν λαιμόν, τότε ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ κάμῃ γαργαρισμοὺς καθ' ἑκάστην μὲ ψυχρὸ νερό, καὶ νὰ μὴ ἐκτίθεται ὁ λαιμὸς εἰς ρεύματα, οὔτε νὰ κουκουλωθῇ μὲ μανδύλια, σάρπες, μποὰ καὶ κολλάρα ἀπὸ γούνα.

Εἰς τοὺς λαμβάνοντας συνήθως τὴν πρώτην προσβολὴν εἰς τὸ στῆθος ἢ εἰς τοὺς βρόγχους, συσταίνονται τὰ ἴδια ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν· νὰ φορέσουν φλανέλλες πορώδεις καὶ ὄχι πολὺ βαρείας καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ φορέματα καὶ νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὰ λεγόμενα «προστατευτικὰ» τοῦ στήθους.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΑΡΘΡΟΝ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. ΔΟΞΑ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸ κάτωθι ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ κ. Μ. Δόξα εἰς ἀπάντησιν τῆς Κριτικῆς τοῦ «Ἐφίππου τῶν Ἀσκήσεων» στρατιωτικοῦ μας συνεργάτου, χαίροντες ὅτι ἡ «Ἀλήθεια» προκαλεῖ τοιαύτας διαφωτιστικὰς συζητήσεις.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ «Ἀλήθεια».

Ὁ «Ἔφιππος» στρατιωτικὸς συνεργάτης ὑμῶν, ἐν πολλοῖς καλλιστα ἀνέπτυξε καὶ μετὰ σθένους ἀνέφερε τὰ πρέποντα εἰς τὴν διὰ τῶν δέκα κατὰ σειρὰν ἄρθρων μελέτην αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ὑμετέραν ἀξιόλογον ἐφημερίδα περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων τῶν ἐκτελεσθεισῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον. Δυστυχῶς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὸν ἐπίλογον αὐτοῦ ὅστις, καθ' ἡμᾶς, περιλαμβάνει ἀντιφάσεις καὶ πεπλανημμένας σκέψεις.

Ὁ ἔφιππος ἀρθρογράφος ἀξιοῖ ἐπιτακτικῶς πρὸς μοναδικὴν σωτηρίαν καὶ τελείαν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν τρία τινα :

1ον. τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ 60οῦ τοὐλάχιστον ἔτους τῆς ἡλικίας των. 2ον Τὴν ἵδρυσιν Σχολείου λοχαγῶν Στρατιωτικῆς Ἀκαδημίας, διότι οὕτω καὶ μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἔχωμεν ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς ἐπαξίους τῆς ὑψηλῆς τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς των· καὶ 3ον Τὴν ἵδρυσιν Προπαρασκευαστικοῦ Σχολείου ὑπαξιωματικῶν, πανομοιοτύπου τοῦ ἄλλοτε ἐν Κερκύρᾳ προϋπάρξαντος.

Ἐν τέλει δὲ λέγει ὅτι μόνον διὰ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μέσων θὰ κατορθωθῇ νὰ καταρτισθῇ στρατὸς ἄξιος τῆς δεδοξασμένης ἱστορίας του καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διαφωνήσωμεν εἰς πάντα ταῦτα. Ἀφοῦ εἰς τὸν 1ον παράγραφον ὁ Ἔφιππος ἐλαττώνει τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ 60οῦ τοὐλάχιστον ἔτους. Εἰς τὴν 2αν παράγραφον ἀναφέρει ἀρκετοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ὀνομαστὶ ἀξιωματικούς, καὶ λυπεῖται ὅπου δὲν δύναται ν' ἀναφέρῃ ὅλους τοὺς δυναμένους νὰ διοικήσωσι τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Πολέμου καὶ διδάξωσιν εἰς ταύτην τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην καὶ ἐπιστήμην μαθήματα. Ἐὰν ὅμως ρίψῃ τις ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐπετηρίδος τῶν ἀξιωματικῶν, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καταλαμβάνονται ἤδη ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν, ὥστε σχηματιζομένης τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πολέμου δὲν θὰ ὑπάρχωσιν οὗτοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς Διοίκησιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀξιωματικῶν μαθητῶν αὐτῆς καὶ ἑπομένως ἡ ἵδρυσις αὐτῆς θὰ ἀποβῇ ἀκατόρθωτος.

Οἱ ἀριθμοί, ἀξιότιμε ἔφιππε, τῶν ἐτῶν ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν, δὲν δεικνύουσι τὴν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα αὐτῶν, ταῦτα καταδεικνύει ἡ ἐν τῷ στρατῷ ἐργασία τῶν ἀξιωματικῶν ἥτις εἶναι ἡ λυδία λίθος αὐτῶν. Ἐκεῖ θὰ φανῇ ἡ σωματικὴ ἀντοχὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ἱκανότης ἑκάστου βαθμοφόρου. Μὴ ζητᾶτε τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ στρατοῦ διὰ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν ἡλικίας ἐκ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, διότι ὅσον καὶ ἂν καθαρίζονται αἱ ἐκβολαὶ ποταμοῦ τινος δὲν θὰ παύσῃ νὰ πληροῦνται αὗται, ἐφ' ὅσον δὲν καθαρίζωνται αἱ δυσώδεις πηγαὶ αὐτοῦ. Διὰ τῆς ἐργασίας εἶναι δυνατὴ ἡ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Στρατοῦ ἐκ τῶν ἀχρήστων καὶ ἐπιζημίων μάλιστα ἀξιωματικῶν παντὸς βαθμοῦ. Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πολέμου δὲν θὰ διορθώσῃ τὸν στρατόν, ὅστις περιλαμβάνει ἀληθῶς ἀρκετοὺς καλῶς κατηρτισμένους ἀξιωματικούς, λείπει ὅμως ἀπ' αὐτοὺς ἡ πεῖρα τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἃς δοθῇ ἐργασία ἐφαρμογῶν εἰς τούτους ἵνα καταρτισθῶσι κάλλιστοι ἀξιωματικοί.

Ὁ στρατὸς ἡμῶν ἔχει ἀνάγκην μεθοδικῆς πρὸς δρᾶσιν ἐργασίας, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς προσελεύσεως πάντων τῶν στρατευσίμων καὶ διὰ τῆς προσκλήσεως ξένων ἀξιωματικῶν πρὸς διοίκησιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ στρατοῦ καὶ διὰ της ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν νέων ἀξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν, ὅπως κάλλιστα ἐξεπαιδεύθησαν οἱ ἀποσταλέντες πρό τινων ἐτῶν εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατόν, οἵτινες ἤδη ἐκτελοῦσι τὴν ἐπιτελικὴν τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν. καὶ οἵτινες μετ' οὐ πολὺ θὰ ἰσοπεδωθῶσι καὶ οὗτοι δι' ἔλλειψιν πρακτικῆς ἐργασίας, ἐὰν δὲν ἰσοπεδώθησαν ἤδη, κλεισθέντες εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα διαρκῶς. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει ἤδη εὐτυχῶς τὴν γενικὴν στρατολογίαν, διὰ ταύτης καὶ διά τινων προσόντων, σχετικῶν μὲ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμβαλλομένων Ἑταιρειῶν, θὰ ἀποκτήσῃ ἀρίστους ὑπαξιωματικούς, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ Σχολείου τὸ ὁποῖον ἐδοκιμάσθη ἤδη καὶ ἀπέτυχεν.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι, διὰ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς στρατολογίας, διὰ τῆς μεθοδικῆς τοῦ στρατοῦ ἐργασίας, διὰ τῶν πρὸς δρᾶσιν προπαρασκευῶν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς προσκλήσεως ξένων ἀξιωματικῶν πρὸς διοίκησιν καὶ ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καταρτίσωμεν στρατὸν ἄξιον τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ καὶ τῶν πόθων τοῦ ἔθνους.

Μ. ΔΟΞΑΣ Ὑποστράτηγος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ο ΕΝ ΚΑΪΡΩ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΙΑΤΡΟΥ

(Τὸ γένος Σάγκα)

Ὁ ὑπὲρ τὸ τέταρτον αἰῶνος ποικιλοτρόπως δρῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Παροικίᾳ τοῦ Καΐρου καὶ μεταξὺ τῶν ξένων κοινοτήτων, ἀγαπητὸς δὲ καὶ συμπαθὴς τοῖς πᾶσιν. Ὁ τέως πρόεδρος τοῦ Φιλοδραματικοῦ Συλλ. ὁ «Σοφοκλῆς», ὃν προήγαγεν ἀναδείξας ἄγνωστον τοῖς πλείστοις πρώην διατελοῦντα. Ὡς πρόεδρος αὐτοῦ ἀντεπροσώπευσεν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα κατὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Γαριβάλδη, ἐκφωνήσας λόγον ἰταλιστὶ δημοσιευθέντα ἐν τῷ «Χρόνῳ» τῆς πόλεώς μας. Εἰς ἀπάντησιν δὲ τοῦ ρήτορος τῆς ἡμέρας κ. Ἰσαβέλλα δικηγόρου ἰταλοῦ εἰπόντος ὅτι οὐδαμοῦ εὕρηται παράδειγμα ἀνδρὸς πολεμῶντος ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν καταδυναστευομένων λαῶν, ὁ κ. Ἰατροῦ εἶπεν ὅτι ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Θησεύς, ὁ Περσεὺς καὶ ἄλλοι ἐν τῇ παναρχαίᾳ Ἑλλάδι πρῶτοι ΠΕΡΙΗΓΑΓΟΝ τὴν δικαιοσύνην ἐφαρμόζοντες αὐτὴν κατὰ τῶν ἀλληγορικῶς τυράννων καὶ δεσποτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν μικρῶν. Εὐτυχέστεροι δὲ τοῦ ἡμιθέου ἰταλοῦ στρατιώτου, ὡς ἰσχυρότεροι, κατέβαλον τὰ ὄντως ἐκεῖνα τέρατα.

Ὁ κ. Ἰατροῦ, τοῦ ὁποίου τὴν βιογραφίαν ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ ἡμερολογίῳ τοῦ κ. Δρακοπούλου ἐφιλοτέχνησεν ὁ δόκιμος δημοσιογράφος κ. Ἰ. Μπεθάνης, εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικοὺς κύκλους καὶ εἰς πολλοὺς ἐν γένει τῶν φιλολογούντων, ὧν τινες ἐλθόντες μέχρις ἡμῶν εὗρον ἐγκαρδιωτάτην φιλοξενίαν παρ' αὐτῷ, καὶ τοιαύτην, ὥστε ὁ κ. Ἄννινος νὰ εἴπῃ περὶ τοῦ κ. Ἰατροῦ ὅτι «ἀντιπροσωπεύει ἐν Καΐρῳ τὸ ἀθηναϊκὸ γοῦστο». Ὁ κράτιστος δὲ κ. Ἰωάν. Καλοστύπης ἐχαρακτήρισε τὸν ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Κέντρῳ» ἐκφωνηθέντα πανηγυρικόν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας Παλλιγγενεσίας, «ἀληθῆ ἐν τῷ πεζῷ διθύραμβον». Ὁ κ. Ἰατροῦ, ἄλλως τε εἶναι γνωστὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ διὰ τὰς ἐν τῇ «Σφαίρᾳ» δημοσιευθείσας ἐκ τοῦ προχείρου «ἐντυπώσεις ἐκ Σπετσῶν» αἵτινες ἤρεσαν διὰ τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦ ὕφους, τὸ ἀττικὸ χιοῦμορ καὶ τὰς ὡραίας εἰκόνας. Ἐσχάτως εἰς τὸ «Φῶς» Καΐρου ἐπάταξε τὸ ὑπὸ τοῦ θιάσου Σαγιὼρ παρασταθὲν ἐνταῦθα δρᾶμα «Ἡ νέα γυναῖκα» τῆς κ. Παρρέν, μὲ δέκα λέξεις: ὅτι τοῦ λείπει τὸ ὕψιστον δραμ. σημεῖον ἡ λεγομένη ἔντονος δραματικὴ γραμμή· ὅτι προσκόπτει εἰς τὴν καλαισθησίαν τῆς ψυχολογίας τοῦ λευκότριχος υἱοῦ ἀναθεματίζοντος καὶ καταρωμένου μετὰ εἴκοσιν ἔτη τὴν πεθαμμένην μητέρα του, ὅτι οἱ ἀπὸ μηχανῆς θεοὶ — ficelles, — εἶναι ξένοι τοῦ δράματος χρησιμεύοντες μᾶλλον ὡς προληπτικὰ μέσα τῆς πλατείας, καλούμενα ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν mezzi plateali· ὅτι δὲν ἐδραματοποίησεν τὴν δρᾶσιν τοῦ «ὕψους γυναικὸς» ἐν ζωντανῇ χηρείᾳ ἀλλὰ τὸ παρελθόν της, τὸ ὁποῖον εἰς μίαν σκηνὴν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει δράματος τοιούτου ἠδύνατο νὰ σχολιασθῇ ὑπὸ τῶν περιέργων καὶ ἀγαπώντων τὰ σούσουρα. Ὅτι τέλος, δὲν εἶναι δρᾶμα ἀλλὰ περίληψις μυθιστορήματος φίλου τοῦ ὑπερφόου. — roba di domenica. — ἀσμένως ἐπευφημοῦντος κ.τ.λ. Ὥστε, ὁ «Νιόβανας» τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ «Παλαιὸς» τοῦ Καΐρου ἔδωκαν τὰς χεῖρας!

Ἐκ τούτων καὶ ἐξ ὅλων τοῦ κ. Ἰατροῦ ἀρέσει ἡ παρομοίωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν διὰ τὸν Ὅμηρον, Δάντην, καὶ Σαΐξπηρ ἔν τινι ἐσχάτως κρίσει του «Ῥωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» παραβαλὼν αὐτοὺς μὲ στύλους ρυθμοῦ Κορινθιακοῦ, Ἰωνικοῦ, Αἰολικοῦ, τῶν ὁποίων, λέγει, οὔτε ὁ Ζωΐλος, οὔτε ὁ βορρᾶς Τολστόη οὔτε πύλαι ᾅδου κατισχύσουσιν!

Τὴν ἐθνωφελῆ δρᾶσιν τοῦ κ. Ἰατροῦ ὡς λογίου ἐπιστήμονος, μέλους τῆς κοινότητος καὶ ἐν γένει ὡς ποικιλοτρόπως ὑπηρετήσαντος τὴν Ἐθνικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀνὰ τὸν Νεῖλον Ἑλληνισμοῦ, δὲν δύνανται βεβαίως νὰ χαρακτηρίσωσιν αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαί, αἵτινες ἔρχονται, μετὰ τόσας σοβαρὰς κρίσεις κρατίστων ἀνδρῶν, ὡς μία ὁμολογία ἐπιβαλλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸν ὑπέροχον ἄνδρα τὸν τόσης ἀπολαύοντα τιμῆς καὶ γενικῆς ἐκτιμήσεως.

Τοιοῦτος ὁ συμπαθὴς Ἀσκληπιάδης κ. Ἰατροῦ «οὗτινος ἡ πολύτιμος εἰκὼν στολίζει τὴν «Ἀλήθειαν» καὶ ὡς δεῖγμα τῆς φιλολογικῆς δυνάμεως τοῦ ὁποίου σᾶς ἐπισυνάπτω τὸ «Φῶς» ἵν' ἀναγνώσητε τὴν κρίσιν του ἐπὶ τῶν λυρικῶν ποιημάτων τοῦ Κούρτελη.

Ἐν Καΐρῳ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1908

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Σ. Α. Τ' ἀποστελλόμενα φύλλα, περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ ἐν Καΐρῳ ἔντιμος συνεργάτης μας δὲν περιῆλθον ἀκόμη εἰς τὰ γραφεῖα μας. Διὰ τοῦτο ἡ «Ἀλήθεια» ἐπιφυλάσσεται νὰ φέρῃ πάλιν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς δράσεως τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐπιφανοῦς Ἕλληνος κ. Σαράντη Ἰατροῦ, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα λογίζεται εὐτυχὴς παραθέτουσα σήμερον εἰς τὰς στήλας της.

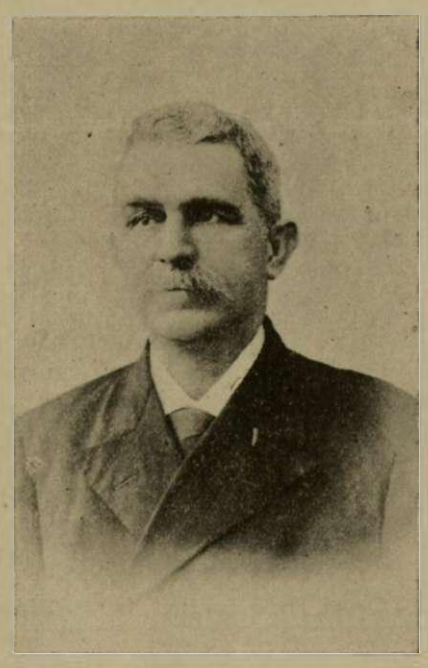

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

«....*Ἐὰν δὲν βελτιωθῇ ἡ πολιτικὴ ἡμῶν κατάστασις, ἐὰν δὲν παρασκευασθῶμεν στρατιωτικῶς καὶ ἐξακολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν πορείαν τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ γενικοῦ τσῦ Κράτους συμφέροντος εἰς τὸ ἀτομικόν, θ' ἀπολέσωμεν ἐπὶ τέλους πᾶσαν συμπάθειαν καὶ θὰ καταστῇ προβληματικὴ ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ παράτασις τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως*». **Δ. Τσιβανόπουλος.** (Εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» τῆς 1ης τοῦ Ἔτους).

Αὐτὸ τὸ δεινὸν κατηγορητήριον ἀπηύθυνεν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὑπάτου Εἰσαγγελικοῦ βήματος, αὐτὸν τὸν κεραυνὸν ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ Ὀλύμπου ἐναντίον πάντων, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὁ Τσιβανόπουλος ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Αἱ ἀστραπαί του θὰ τοὺς ἀνοίξουν ἄρά γε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ αἱ βρονταὶ αὐτοῦ θὰ τοὺς ἐξυπνήσουν ἀπὸ τὸν μακάριον ὕπνον των. Ἢ πάντες θ' ἀναμένουν μοιρολατρικῶς καὶ μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου νὰ ἐκραγῇ ἐπὶ τέλους ἡ θύελλα ;... Ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον ἑκάστοτε ἐκπέμπεται παρήγορον φῶς, τὸ φῶς τῶν καυστικῶν ἀληθειῶν τοῦ κ. Τσιβανοπούλου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ φωτισθοῦν καὶ ὁ Λαὸς καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἂν δὲν θέλουν τὸ ἔθνος νὰ περιέλθῃ εἰς ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν.

Ἀλλὰ θὰ φωτισθοῦν ;...

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Η ΞΑΝΘΟΥΛΑ

(Ἀνέκδοτον)

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιατὶ μοῦ μοιάζει,
μ' ἀρέσει, σ' ἄκουσα νὰ λὲς κρυφά,
πότε ἀγριεύεται, βογγᾷ, στενάζει,
καὶ πότε ὁλόχαρη παίζει, γελᾷ».

«Δὲν εἶν' ὁλόξανθη σὰν τὰ μαλλιά μου ;
Δὲν εἶν' ὁ κόρφος μου σὰν τὸν ἀφρό ;
Μέσα στὰ μάτια μου τὰ γαλανά μου
δὲν ἔχω κύματα, τάφο, οὐρανό ;»

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιατὶ μοῦ μοιάζει
κ' ἂς ἔχῃ μέσα της κόσμο θεριά....
Μὴ 'στὴν καρδοῦλά μου μὴ δὲ φωλιάζει
ἀγάπη ἀχόρταγη, σκληρὴ φωτιά ;»

Κ' ἐγὼ ἐχαιρόμουνα ποῦ χολιασμένη
φαρμάκι μῶσταξες μὲς 'ς τὴν ψυχή,
τὴ ζήλεια σου ἔβλεπα ξαγριωμένη,
'ς τὰ χείλη σου ἔβραζε κάθε πνοή.

Τότ' ἐκρεμάστηκα 'ς τὴν τραχηλιά σου
τὴ φλόγα σώσβυσα μὲ δυὸ φιλιὰ
τὴν ὄψη ἐβύθισα μὲς 'ς τὰ μαλλιά σου,
'ς τὸν κόρφο σου ἔστησα κρυφὴ φωλιά,

«Κῦμά μου ἀνήμερο, ψυχή μου φθάνει.
Μὴ μ' ἀγριεύεσαι, πλάγιασ' ἐδῶ....
Θάμαι γιὰ σένανα γλυκὸ λιμάνι....
Τί ἀξίζει ἡ θάλασσα χωρὶς γιαλό ;»

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Ὁ ὀρτεινὸς Φεβρουάριος.

Χθὲς Σάββατον ἦτο πρώτη Φεβρουαρίου κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔτος εἶναι δίσεκτον καὶ ὁ Φεβρουάριος θὰ ἔχῃ ἑπομένως 29 ἡμέρας, ὁ μῆνας θὰ ἔχῃ 5 Σάββατα τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει μόνον ἀνὰ 28 χρόνια, γράφει ἀγγλικὴ ἐφημερίς.

— Ἑκατοντούτιδες σύζυγοι.

Ζοῦν εἰς χωρίον τῆς Οὐγγαρίας ὀνομαζόμενον Ἰσονβόλγι.

Ὁ ἄνδρας, λέγεται, ὅτι εἶναι 120 ἐτῶν καὶ ἡ γυναῖκα 116 ἐτῶν. Ζοῦν εἰς πτωχὴν καλύβην, κοιμώμενοι τὸ πλεῖστον. Οἱ ἀπόγονοί των ἀνέρχονται εἰς 712. Ὁ πατριάρχης αὐτὸς δύναται νὰ καπνίζῃ ἀκόμη τὴν πίπα του καὶ πίνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἕνα ποτήρι κρασί. Τὸ ζεῦγος αὐτὸ δὲν εἶδε ποτὲ σιδηρόδρομον.

— Πρωτοφανὴς στενογράφος.

Εἶναι νέος δεκαπέντε ἐτῶν ὀνομαζόμενος Πόσνεκ ἐκ Ἄρνσταδτ ἐν Γερμανίᾳ, ὁ ὁποῖος ἀπώλεσε τὰς δύο του χεῖρας εἰς ἀτύχημα ἐντὸς ἐργοστασίου. Μετὰ τὸ ἀτύχημά του εἰσήχθη ἐντὸς καταστήματος σακάτηδων. Ὁ δοῦξ τοῦ Σεξ-Μέϊνιγκεν, εἰς τῶν πατρώνων τοῦ καταστήματος ἔλαβε ἐνδιαφέρον διὰ τὸν νέον καὶ τοῦ ἠγόρασε δύο τεχνιτὰς χεῖρας. Καὶ ὁ σακάτης αὐτὸς ἠσκήθη τόσον εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ὥστε ἀπέβη ἐπιτήδειος γραφεὺς καὶ δύναται νὰ ἀντιγράφῃ στενογραφικῶς 115 λέξεις ἀνὰ λεπτὸν τῆς ὥρας.

— Γερμανικὴ γραφειοκρατεία.

Τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον εἶναι ἐκ τῶν σπανίων. Ἡ χήρα ἑνὸς γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ προκειμένου νὰ λάβῃ τὴν σύνταξίν της, τῆς ὁποίας ἐδικαιοῦτο ἀπὸ τὰς 15 Δεκεμβρίου ἐπαρουσίασε πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου της πιστοποιοῦντος ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπέκτησε δικαίωμα συντάξεως ἔζη. Ἀλλὰ τὸ πιστοποιητικὸν ἔφερε χρονολογίαν 21 Δεκεμβρίου. Ὁ ὑπάλληλος δὲν τὸ ἐθεώρησε ἔγκυρον· «πρέπει νὰ φέρετε εἶπε, ἔγγραφον, πιστοποιοῦν ὅτι εἶσθε ζωντανὴ τὴν 15 Δεκεμβρίου»!

— Αὐτοκρατορικὸν τραῖνον.

Ἡ ἰδιαιτέρα ἁμαξοστοιχία τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐστοίχισε 4,650,000 φράγκα, καὶ ἐχρειάσθησαν τρία ἔτη νὰ κατασκευασθῇ. Συνίσταται ἐκ δώδεκα ἁμαξῶν, περιεχουσῶν καὶ δύο παιδικοὺς κοιτῶνας. Αἱ σάλαι τῆς ὑποδοχῆς περιέχουσι διάφορα ἔργα γλυπτικῆς, καὶ ἑκάστη κρεββατοκάμαρα ἔχει καὶ λουτρῶνα.

— Τὸ μεγαλείτερον ἐστιατόριον.

Πρόκειται νὰ κτισθῇ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸ μεγαλείτερον ἐστιατόριον τοῦ κόσμου, χωροῦν 8000 πρόσωπα. Ἤδη ὑπεγράφησαν 5 ἑκατομμύρια φράγκα εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν ἀναλαβοῦσαν τὴν οἰκοδομήν. Περιέχει στεγασμένον κῆπον μὲ ἀληθινὰ δένδρα καὶ πρασινάδα καὶ μικρὰ λίμνη 50 ποδῶν, ἀναπαριστάνοντα τοὺς ὀνομαστοὺς κήπους τῶν Βερσελλῶν. Τὸ κυρίως ἐστιατόριον θὰ ἔχει μῆκος 200 ποδῶν ἀνέτως δὲ δύνανται νὰ παρακαθίσωσι 4000 ἄτομα, ἐνῷ ὁ στεγασμένος κῆπος δύναται νὰ περιλάβῃ ἄλλας 4000.

— Τὸ χειροφίλημα.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦ διαπρεποῦς συνεργάτου μας κ. Φιλαρέτου, διὰ τὸ χειροφίλημα ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν *Γίτ-Μπίτ*.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων χορηγεῖ ἴσως πλειότερον παντὸς ἄλλου ἐπὶ τῆς γῆς τὰ «ἐπίσημα φιλήματα» κατὰ τὰς ὑποδοχάς, φιλῶν πᾶσαν γνωστὴν κυρίαν της εἰς τὰς παρειάς, καὶ τὰς ἄλλας τὰς μὴ ἐχούσας τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζουν τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, ἐπὶ τοῦ μετώπου.

— Τὰ χρονάκια της !

Ἡ γεροντοτέρα ἀγγλὶς ζῶσα εἶνε ἡ Σάρρα Βράνλεϋ, ὑφαντουργός, ἐκ Νόττιγκαμ. Ἐπίσημα ἔγγραφα φέρουν ὅτι εἶνε 108 ἐτῶν. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν πρὸ 44 ἐτῶν καὶ ἐστοίχισεν εἰς τὴν διεύθυνσιν πλέον τῶν 900 λιρῶν διὰ συντήρησίν της. Ἂν καὶ κοντόφθαλμος δύναται νὰ διαβάσῃ χωρὶς ματογυάλια.

— Πυγμαχία καὶ κωφάλαλος.

Ἕνας κωφάλαλος ὀχιβέβαια ἐκ γενετῆς. περιφέρετο εἰς μίαν πανήγυριν τῆς πατρίδος του, καὶ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ **Μπὸξ** ἐσταμάτισε ἐνώπιον ἑνὸς παραπήγματος τῆς πανηγύρης ὅπου ἐδίδοντο θεάματα πυγμαχίας.

Ὅπως συνειθίζεται, μετὰ τὴν παράστασιν τῶν ἐπαγγελματιῶν τοῦ **Μπὸξ**, προὐκάλεσαν καὶ ἕνα οἱονδήποτε θεατὴν νὰ δοκιμάσῃ. Ὁ κωφάλαλος ἐδέχθη τὴν πρόκλησιν καὶ ἐξέπληξε ὅλους μὲ τὴν δύναμιν καὶ ἱκανοτητά του. Βέβαια τοῦτο ἐξερέθισε τὸν ἐπαγγελματίαν τοῦ παραπήγματος καὶ σὰν διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ τοῦ κατέφερε ἕνα γρόνθον στὸ μάγουλο ποὺ ἔπεσε ὁ κωφάλαλος κατάμουτρα ζαλισμένος καὶ ἀναίσθητος κατὰ γῆς.

Φανταστῆτε δὲ τὴν ἔκπληξιν τῶν παριστομένων ὅταν ὁ κωφάλαλος σηκωθεὶς ἀνέκραξε «Ποῦ βρίσκομαι;» Καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπανέκτησε τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν λαλιάν του.

— Πυρκαϊὰ καὶ τρελλοί.

Εἰς ἓν ἐξοχικὸν φρενοκομεῖον ἔπιασε πυρκαϊὰ εἰς τὸ μέσον τῆς νυκτός. Ὅλοι οἱ τρελλοὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸν ὕπνον καὶ ἀν καὶ δὲν ἐγένετο κανὲν ἀνθρώπινον θῦμα, πολλοὶ ἐκ τῶν τρελλῶν ἐσώθησαν μετὰ πλείστου κινδύνου. Ἦτο τοιοῦτον τὸ γεγονὸς ὥστε, νὰ χάσουν γεροὶ τὸ μυαλό τους! Ἀπεναντίας, τέσσαρες ποὺ ἀπὸ λίγο τὴν γλύτωσαν ἀπὸ τὸν φόβον των ἐπανέκτησαν τὸ λογικὸν καὶ ἐγκατέλειψαν ὡς ἐκ τούτου τὸ Φρενοκομεῖον!

ΞΕΝΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ Δ' ΑΙΡΕΝΤΑΛ

Ὁ Αὐστριακὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ὁποίου αἱ τελευταῖαι δηλώσεις περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων ἐπροξένησαν τόσον θόρυβον.

Ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

ΠΙΣΣΟΝ

ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ Μαρόκον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

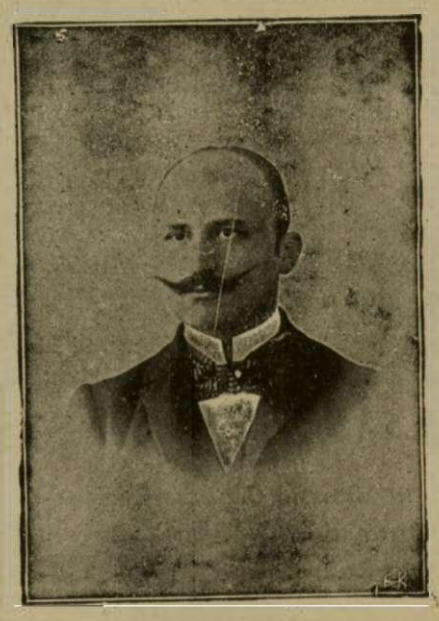

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΦΙΝΑΣ

Διευθύνων Τμηματάρχης τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου

Ὁ ἀμείλικτος κατήγορος τοῦ Ζευγώλη.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑΙ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΜΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ (ὄπισθεν μέρος).

(Φωτογραφίαι κ. Χρ. Δημητρακοπούλου ληφθεῖσαι κατὰ τὴν χιονοθύελλαν τοῦ Σαββάτου (12 Ἰανουαρίου).

ΟΙ ΠΡΟΒΑΤΑΡΗΔΕΣ !

Τὸ «μπουδροῦμι» τοῦ Γ'.ἀστυν. τμήματος ἔγινε προχθὲς τὴν Πέμπτην Σφαγεῖον ἑνὸς φτωχοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ. Ἕνας ὀνόματι Προβατάρης ἐργατικὸς 50-55 ἐτῶν ἐπειδὴ οὔρησε στὰς 5 1)2 τὸ πρωΐ εἰς ἕνα δρόμον συνελήφθη ὑπὸ ἑνὸς ἀγρύπνου φρουροῦ τῆς τάξεως καὶ ὡδηγήθη ὡς δολοφόνος ἢ λωποδύτης εἰς τὸ ἀστυν. μπουδροῦμι! Ὦ! τί σεβασμὸς πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐλευθέρου Ἕλληνος πολίτου, ὦ Μεγαλειότατε! Ὦ! Κύριοι Θεοτόκη, Ράλλη, Δραγούμη, Μαυρομιχάλη! Ἐκεῖ εἰς τὸ μπουδροῦμι ἦτο ἀπὸ πρὶν φιλοξενούμενος ἕνας Μέγγουλας, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Προβατάρη μόλις ἔμαθεν τ' ὄνομά του ἐπετέθη ἐναντίον του ξυλοκοπῶν αὐτὸν ἀνηλεῶς. Τέλος δὲ μὲ τὸ σίδερο τῆς πόρτας τοῦ κόβει μιὰ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἀφίνει νεκρόν, ἐνῷ ὁ ἀρχιφύλαξ τῆς ἀστυνομίας,ὡς ἄλλος ἐπίσημος δήμιος,ἐν τῷ μεταξὺ ἢ ἐχασμᾶτο ἢ ἔκαμνε χάζι! Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀναρχία, περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ κ. Ράλλης εἰς Πάτρας καὶ Πύργον, τὴν ὁποίαν ὅμως πάντες οἱ πολιτευόμενοι μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀνέχονται, μὴ πονοῦντες τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅταν φυλακίζεται καὶ δολοφονεῖται ὡς ὁ Προβατάρης, ἀλλ' ἐνθυμούμενοι αὐτὸν ὅταν πρόκειται νὰ τὸν γελάσουν διὰ τὸν ψῆφον του. Διότι Σεῖς κύριοι ὅλοι ποῦ κόπτεσθε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ψήφου καὶ τῶν θεσμῶν, δὲν ἐφροντίσατε 45 τώρα χρόνια νὰ ψηφίσητε ἕνα νόμον ἐξασφαλίζοντα — τὸ πρώτιστον ἀγαθὸν—τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου ἡ ὁποία τώρα εἶνε κλατσοσκοῦφι εἰς τὰ χέρια τῶν χωροφυλάκων.

Οὐρήσατε ἔστω εἰς ἀπηγορευμένον μέρος; Θὰ πᾶτε νὰ κάμετε συντροφιὰ εἰς τὰ μπουδρούμια τῶν τμημάτων ἵνα συναγελασθῆτε μὲ χασισοπότας, ἵνα λωποδυτηθῆτε, ἵνα φονευθῆτε! Ἀλλὰ πᾶνε ἐκεῖ μόνον τοὺς φτωχοὺς Προβατάρηδες— διότι δι' αὐτοὺς εἶνε ἐκτελεσταί(;) τοῦ καθήκοντος — ὄχι ὅσους ἔχουν μπάρμπα εἰς τὴν Κορώνην... ἢ εἰς τὰς Ἀθήνας! Αὐτὸ εἶνε τὸ κουράγιο των!

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ Β'.

Διηγοῦνται περὶ τοῦ αὐτοκράτορος φιλοσόφου τῆς Αὐστρίας Ἰωσὴφ τοῦ Β', τὸ ἑξῆς ὡραῖον ἀνέκδοτον. Ὁ αὐτοκράτωρ ὁ ὁποῖος ἠγάπα νὰ περιφέρεται μόνος καὶ ἀνώνυμος εἰς τὰ προάστεια τῆς Βιέννης, ἐσχετίσθη μίαν ἡμέραν ἐντὸς καφενείου μετὰ παίκτου ζατρικίων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔχασε καὶ παρεκάλει τὸν συμπαίκτην του νὰ παίζουν μίαν ἄλλην παρτίδα. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμενεν ἀμετάπειστος λέγων ὅτι εὑρισκόμενος διαβατικῶς ἐν Βιέννῃ καὶ μέλλων ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον, ἐπεθύμει πολὺ νὰ ἴδῃ τὸν Αὐτοκράτορα.

Ὁ Ἰωσὴφ ὁ β' προσεπάθει ἀκόμη νὰ μεταπείσῃ τὸν σύντροφόν του νὰ μὴ φύγῃ ἐπειδὴ τοῦ ἦλθε ἀκατάσχετος ἐπιθυμία νὰ παίξῃ μαζὶ ἀκόμη ἕνα κερδίσῃ ἕνα τόσον ἔξοχον παίκτην ὅπως ἐφαίνετο ὁ ξένος. Ἀλλ' οὗτος επανέλαβε ὅτι δὲν ἤθελε δι' οὐδένα λόγον νὰ χάσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδῇ τὸν Αὐτοκράτορα.

— Εἶναι πράγματι αὐτὸς ὁ μόνος λόγος ποῦ σᾶς ἐμποδίζει νὰ παίψετε ἀκόμη;

— Ἀναντιρρήτως εἶναι αὐτὸς ὁ μόνος λόγος.

— Τότε ἐξακολουθήσατε τὸ παιγνίδι σας ἀφοῦ τὸν Αὐτοκράτορα τὸν ἔχετε μπροστά σας!

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὑπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

Διατὶ δὲν εὗρεν αὐτὴ τὸ θάρρος νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομα αὐτὴ ἡ ἰδία; Διότι ἦτο καλῶς ἀνατεθραμμένη κόρη καὶ μαθημένη ἀπὸ τῆς μικρᾶς της ἡλικίας νὰ καταπνίγῃ τὰ φυσικά της αἰσθήματα.

Τὴν εἴδησιν τὴν ἔμαθεν εἰς μίαν ἐπίσκεψιν συνοδεύουσα τὴν μητέρα της. «Ἔ, λοιπόν, κυρίαι, ἐμάθατε τὴν εἴδησιν; ὁ καθηγητὴς Μαρσὰλ πανδρεύεται τὴν Κλαίρη Ἄζτμαν· τί τύχη διὰ τὸν ἰατρόν σας! Ἀμέσως πίπτει ἐπὶ τῶν νώτων, καθὼς στρατιώτης βληθεὶς κατὰ πρόσωπον ὑπὸ ὀβίδος. Τὴν περιστοιχίζουν, ἀνοίγουν παράθυρον· εὑρίσκουν ὅτι αἰτία εἶναι ἡ θερμάστρα ποῦ ζεσταίνει πολὺ τὸ δωμάτιον.

Ὅταν ἀνέλαβε, ἐὰν τὴν ἐβλέπατε θὰ σᾶς ἔκανεν μᾶλλον φόβον παρὰ οἶκτον· τὰ μάτια της ἔβγαζαν κεραυνούς. Εἶπε μόνον μίαν λέξιν καὶ μὲ φωνὴν τόσον πνιγμένην ποῦ κανεὶς δὲν θὰ τὴν ἤκουσε.

«Ὁ Ἄθλιος!»

Ἡ καρδία τῆς δεσποινίδος Κὸλβ ἐσκίρτα συλλογιζομένη ὅτι εἶχε νὰ ἐπανίδῃ τὸν ἄτιμον αὐτὸν καθηγητήν.

Καὶ πῶς νὰ φύγῃ τὴν συνάντησίν του; Ἦτο ὁ ἰατρὸς τῆς οἰκίας, ὑπανδρεύετο μίαν φίλην τῆς οἰκογενείας, ἐσύχναζον ἀκριβῶς τὸν ἴδιον κόσμον.

Ἐν τούτοις ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Κλαίρη ἔμελλε νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Ἡ Κλαίρη δὲν εἶχεν ἀπατήσῃ κανένα· ἡ Ἄδδα δὲν τῆς εἶχε ἐκμυστερευθῆ τὰ μυστικά της. Ἀδύνατον λοιπὸν νὰ χύνῃ κατ' ἀπάνω της τὸ ἄδικον τοῦ ἀνδρός της. Καὶ ὅμως ἡ Ἄδδα ἠσθάνετο ἑαυτὴν ψυχροτάτην διὰ τὴν παιδικήν της φίλην. Ἤδη εἶχεν ἀποφύγῃ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς Χαγκελστὰδ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων. Διὰ τὸ μέλλον θὰ ἐλάμβανε ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα νὰ ἀποφύγῃ τὴν παρουσίαν της.

Ἡ τακτικὴ ὅμως τῆς δεσποινίδος Κὸλβ ἐματαιώθη ὑπὸ φιλόφρονος κινήματος τῆς κυρίας Μαρσάλ. Εὐθὺς ἅμα ἔφθασεν εἰς Στρασβοῦργον ἔτρεξε στῆς φίλης της, τὴν ὁποίαν εὗρε μὲ πρωϊνὸ ντεζαμπιλιὲ καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν λαιμόν της.

Ἡ Ἄδδα εὑρέθη λοιπὸν τοιουτοτρόπως καταληφθεῖσα ἐξ ἀπροόπτου, ἀλλ' ὅτε ἀνέλαβεν τῆς ἐκπλήξεώς της ὠχυρώθη ὄπισθεν μιᾶς ἀδιαφορίας τόσον ψυχρᾶς, ὥστε ἡ καλὴ Κλαίρη μόλις ἠδυνήθη νὰ τῇ εἴπῃ τὸ τέταρτον ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐσκόπει νὰ τῆς εἴπῃ. Ἐπανῆλθε σπίτι ὅλως συγκεχυμένη χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἄδδα τὰ μικρὰ δῶρα τὰ ὁποῖα τῆς εἶχε φέρει, καὶ διηγήθηκε ὅλα εἰς τὸν ἰατρὸν κλαίουσα μὲ θαλερὰ δάκρυα.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἐρρίκου ὅλα τὰ παρελθόντα καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ τὰ κρύψῃ εἰς τὴν γυναῖκα του, τῆς τὰ διηγήθηκε ὅλα, τὸν μικρόν του ἔρωτα, τὴν αἴτησιν εἰς γάμον καὶ τὴν ἄρνησιν τῶν Κὸλβ. Φυσικὰ ὅτι ἡ Κλαίρη ἔκρινε τὸ πρᾶγμα μὲ τὸν ἔρωτά της καὶ εὗρεν τοὺς Κὸλβ ἀκατανοήτους ἀρνηθέντας τὸν ἄνδρα της!

«Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν σὲ θέλησαν, οἱ ἀνόητοι, τί θέλουν τώρα ἀπὸ μᾶς;»

— Ἡ οἰκογένεια δὲν ἔχει τίποτε μαζύ μου. ἀλλ' ἡ Ἄδδα μόνον, διότι ἐθεώρησαν καλὸν νὰ τῆς κρύψουν τὴν αἴτησίν μου. Θὰ ἐνόμισεν ὅτι ἐγὼ τὴν ἐγκατέλειψα ἀπὸ ἰδιοτροπίαν ἢ δι' ἄλλον λόγον διὰ νὰ πανδρευθῶ τὴν δεσποινίδα Κλαίρη ἐδῶ παροῦσαν. Ἐννοεῖς;

— Ὦ, εἶνε μισαρόν!

— Εἶνε μόνον πολὺ δυσάρεστον πρᾶγμα, καὶ ἂν θέλεις θὰ ἐξηγηθῶμεν μαζί της.

— Σὲ ἐνδιαφέρει λοιπὸν ἡ γνώμη της περὶ σοῦ;

— Εἶνε πάντοτε λυπηρὸν νὰ γνωρίζῃ κανεὶς ὅτι περιφρονεῖται, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν μικρὰν τρελλήν.

— Ὄχι τὴν ξέρω καλά, ἀπὸ μίαν ὥραν. Ἐὰν ἔλθῃς εἰς ἐξηγήσεις μαζί της θὰ πηγαίνει νὰ πῇ παντοῦ ὅτι τῆς κάνεις ἀκόμη κόρτε καὶ ὅτι μὲ ἐπῆρες ἀφοῦ δὲν σὲ θέλησε αὐτή.

— Ὦ ὄχι.

— Ναί. Ἂς ἀφήσωμεν τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν καὶ ἂς τὴν ἀποφύγωμεν.

Οἱ νεόνυμφοι ὑπέμειναν ἄκοντες ὅλην τὴν σειρὰν αὐτὴν τῶν διασκεδάσεων τὰς συνειθιζομένας μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τοῦ ταξειδίου τῶν γάμων. Σχεδὸν παντοῦ εὗρον τοὺς Κὸλβ καὶ τὴν ἀδυσώπητον Ἄδδα. Ἠναγκάσθησαν μάλιστα καὶ νὰ δειπνήσουν σπίτι της, καὶ εἴτε ὅλως τυχαίως ἢ ἐξ ἐκδικητικῆς προμελέτης ὁ καθηγητὴς εὑρέθη καθισμένος πλησίον αὐτῆς. Ὅλοι ἐστεναχωρήθησαν διὰ τὴν γειτονείαν ἐκείνην. Ὁ κ. Μαρσὰλ εὑρίσκετο ἐν ἀμηχανίᾳ. Ἡ Ἄδδα εὗρε κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἔκφρασιν ἧττον φιλόξενον.

Ὡμίλουν περὶ πτωχῆς χήρας ἡ ὁποία εἶχε χάσῃ τὸν μονάκριβον υἱόν της. Ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ ἰατρὸς συνεζήτουν πῶς συμβιβάζονται τοιαῦτα ἀναξιοπαθῆ δυστυχήματα μὲ τὴν ἰδέαν τῆς θείας Προνοίας. Ἔ! κύριοι εἶπεν ἡ δεσποινὶς Ἄδδα, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπλούστατον! Ἐὰν ὁ Θεὸς ἔδιδε εἰς τοὺς καλοὺς ὅλην τὴν εὐτυχίαν τῆς ὁποίας εἶνε ἄξιοι, τότε δὲν θὰ ἔμενεν τίποτε διὰ τοὺς ἀτίμους!» Ἡ τελευταία λέξις ἔπεσεν ὡς ράπισμα εἰς τὴν παρειὰν τοῦ ἰατροῦ, τὸν ὁποῖον ἡ δεσποινὶς Ἄδδα ἠτένισε κατὰ πρόσωπον ταῦτα λέγουσα. Ὁ κ. Μαρσὰλ ἐκοκκίνισε. Ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ ἀδελφός του σκληρῶς ἐστενοχωρήθησαν καὶ τὸ δεῖπνον ἐτελείωσε ἐντὸς παγερᾶς σιωπῆς. Ἡ δεσποινὶς Ἄδδα ἐθεώρησε καλὸν νὰ γίνῃ ἀξία διπλῆς ἐπιπλήξεως κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην. Ὅταν οἱ προσκεκλιμένοι εἰσῆλθον εἰς τὸ σαλόνι, ἐσχηματίσθη μικρὸς κύκλος πέριξ μιᾶς θαυμασίας Βίβλου, ἐκδόσεως τοῦ 15ου αἰῶνος, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κὸλβ εἶχεν ἀγοράσῃ τὸ πρωΐ. Ἡ βίβλος ἦτο δεμένη μὲ ἀργυρᾶς πόρπας. Κάποιος παρετήρησε ὅτι αὗται εἶχον ἐργασίαν πολὺ πρόχειρον.

«Δὲν πειράζει, εἶπεν ἡ Ἄδδα καὶ ἔτσι ὅπως εἶνε ὁ κ. Μαρσὰλ τὰς ἀγαπᾷ.»

Ὁ καθηγητὴς ἀπήντησεν ἀφελῶς:

«Διατὶ λοιπόν, παρακαλῶ δεσποινίς;»

—Εἶνε ἀσήμι ποῦ ἀξίζει παρᾶ, κ. Μαρσάλ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ἡ δύναμις τῆς συνηθείας.

Ὁ ἠθοποιός: Ἐπέσατε ἐπάνω μου καὶ μ'ἐκτυπήσατε. Θὰ σᾶς κάμω ἀγωγὴν δι' ἀποζημίωσιν. Δύνασθε νὰ μοῦ δώσητε μίαν προκαταβολὴν ἀπέναντι;...

—

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ μιᾶς ἀγελάδος καὶ ἑνὸς γαλακτοπώλου εἶνε ὅτι ἡ πρώτη δίδει πραγματικὸν γάλα!

—

Ἐκεῖνος. Δεσποινὶς Καίτη. Ἔχω ἀκούσῃ ὅτι τὸ φιλὶ χωρὶς μουστάκι εἶνε σὰν τὸ αὐγὸ χωρὶς ἁλάτι. Ἔτσι εἶνε;

Ἐκείνη. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια δὲν ἠξεύρω διότι ποτὲ εἰς ὅλην μου τὴν ζωήν...

Ἐκεῖνος. Τώρα! τώρα! Κα Καίτη.

Ἐκείνη... ποτὲ δὲν τρώγω αὐγὰ χωρὶς ἁλάτι!..

—

Ἕλλα. Ἔκαμαν συμφωνία ὅταν ἄρχισαν τὸ γαμήλιον ταξεῖδι τους μὲ αὐτοκίνητον νὰ φιλιοῦνται μιὰ φορὰ κάθε μίλλιον.

Στέλλα. Καὶ θὰ εἶχαν γλυκὸ καιρό, ἔ;

Ἕλλα. Ναί. Ἐσταμάτησαν ὅμως διότι ἐπέρασαν τὴν ὁρισθεῖσαν ταχύτητα... προτοῦ περάσῃ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας...

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Σημειώσεις μιᾶς κυρίας ἀπὸ τὸν Ἄρην

—ΤΟ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ!
—ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΡΗΝ.
—ΑΝΑΓΚΗ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΩΝ.

Μίαν ἡμέραν ποῦ ἐβγήκαμε σὲ μία ἐξοχὴ παρετήρησα τὰ ἑξῆς.

Τὸ μέρος ἦτο σὲ κάμποση ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Λόντρα, καὶ ὅμως ἀρκετὸς κόσμος ἐζοῦσε ἐκεῖ. Πιστεύω ὅτι ὁ ἄνδρας μου εἶπεν ὅτι ὁ τόπος ὠνομάζετο προάστειον καὶ οἱ ἄνθρωποι ποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἐπήγαιναν στὴν πόλι διὰ «δουλιὲς» ταξειδεύοντες μὲ «τραῖνα» ποῦ εἶναι μία περίεργη σειρὰ ἀπὸ κάρρα δεμένα μαζὶ καὶ τρέχοντα ἀπάνου σὲ μετάλλινες γραμμές, οὕτως ὥστε νὰ προχωροῦν γληγορότερα. Ἕνα πρωὶ ἐπῆγα στὸν σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τρόπον ὥστε κατωρθώσαμε νὰ ἐπιστρέψουμε ἐγκαίρως στὴ Λόντρα διὰ τὲς «δουλιές» μας. Ὁ ἄνδρας μου κάμει καὶ αὐτὸς «δουλιές» ἀλλὰ δὲν φαίνεται ὅτι κερδίζει μὲ τοῦτο τόσον ὅσον ἐκεῖνοι ποῦ δὲν κάμουν «δουλειά», καὶ περιφέρονται μὲ ἄμαξες καὶ μὲ αὐτοκίνητα. Λοιπὸν φρονῶ ὅτι ἐὰν ἤμουν πραγματικῶς ἐλεύθερη ὅτι θὰ ἀπεφάσιζα νὰ εἶμαι ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ αὐτοκίνητα καὶ νὰ ἀφήσω «τὲς δουλιὲς» νὰ κουρεύωνται.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθω εἰς τὴν ὁμιλίαν μου. Λοιπὸν λέγω ὅτι ἅμα τὸ τραῖνο ἔφθασε στὸν σταθμόν, ὅλοι ἔπεσαν μὲ τὰ μοῦτρα νὰ εὕρουν ἕν κάθισμα, ἀκριβῶς καθὼς εἶδα νὰ κάμουν διὰ τὸ ὁ μ ν ι μ π ο ύ ς. Ἔλαβα φοβερὲς σπρωξιὲς καὶ τέλος πάντων ὁ ἄνδρας μου κατώρθωσε νὰ μοῦ εὕρῃ μία θέσι κοντά του. Εὑρέθημεν πέντε καθισμένοι εἰς τὸ κάθισμά μας, καὶ εἴμεθα πολὺ στενοχωρημένοι, διότι μόλις ὑπῆρχε θέσις διὰ τέσσαρες. Καθένας ἐφαίνετο πολὺ πάσχων καὶ πολὺ στενοχωρημένος καὶ ὁ ἄνδρας μου μοῦ πρόσθεσε ὅτι μέγα μέρος «τῶν ἐλευθέρων» πολιτῶν κάμνουν τὸ ἴδιο κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ, ὅλην τὴν ζωήν των.

Θὰ ἐννοοῦσα τοῦτο ἐὰν ἦσαν σκλάβοι καὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ κάμουν αὐτὰ ἀλλ' ἀφοῦ εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ὅπως λέγει ὁ ὕμνος «οἱ Βρεττανοὶ δὲν θὰ εἶναι ποτὲ σκλάβοι» ἀπορῶ πολὺ πῶς ἀποφασίζουν νὰ ζοῦν μὲ τόση στενοχωρίαν θελληματικῶς. Ἐὰν ποτὲ γυρίσω πίσω στὸν Ἄρην, θὰ πῶ σὲ ὅλους νὰ εἶναι πολὺ ἐπιφυλακτικοὶ νὰ εἰσάγουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν τόπον, ἡ ὁποία φαίνεται ἀπὸ τὰ πλέον δισάρεστα πράγματα τὰ ὁποῖα συνήντησα κατὰ τὴν διαμονήν μου εἰς τὴν γῆν.

Τὸ «προάστειον» αὐτὸ καθὼς ὁ ἄνδρας μου ἔκραζε τὸ ἄθροισμα τῶν σπιτιῶν, μοῦ φάνηκε ἕνας τόπος ὀχληρὸς καὶ ἐθαύμασα πῶς ἕνας τέτοιος ἐλεύθερος κόσμος ἀπεφάσισε νὰ πάῃ νὰ ζήσῃ ἐκεῖ ἀπὸ θέλησίν τους. Ἐὰν ἤθελον νὰ πᾶν σένα θέατρο, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ πάνε μὲ τὸ τραῖνον εἰς τὸν τόπον ποῦ ἐλέγετο Λονδῖνον, ὅπου ὑπάρχουν τὰ θέατρα, καὶ νὰ γυρίσουν πίσω μὲ τὸν ἴδιον τρόπο εἰς τὰ σπίτια των ἀργὰ τὴν νύκτα, ἐνῷ ἦσαν κουρασμένοι καὶ ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ πέσουν στὸ κρεββάτι: Τὸ πειὸ νόστιμο εἶναι ὅτι τὸ Λονδίνον εἶναι τὴν νύκτα ἕνα ὡραῖο φωτερὸ μέρος καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τόσα θέατρα καὶ πράγματα, ἐνῷ τὸ προάστειον ἔχει πραγματικὴ χρεία ἑνὸς τόπου ὅπου ὁ λαὸς νὰ πάῃ νὰ διασκεδάσῃ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι «ἐλεύθεροι, ὑποθέτω ὅτι προτιμοῦν νὰ κάμουν ἕνα ταξεῖδι διὰ νὰ πᾶνε στὸ θέατρο καὶ ἓν ἄλλο ἀκόμη διὰ νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τους.

Εἰς τὸν Ἄρην ἡμεῖς δὲν ἔχουμε τὰ θέατρα εἰς ἰδιαίτερον μέρος. Ἐὰν ἕνας γράφῃ ἕνα ὡραῖο δρᾶμα, εὑρίσκονται οἱ μανθάνοντες νὰ τὸ ἐκτελέσουν καὶ τότε πάνε γύρω καὶ τὸ παρασταίνουν ἕως ὅτου εὑρεθοῦν ἄνθρωποι ποῦ νὰ θέλουν νὰ τὸ ἰδοῦν. Εἰς ἀντάλλαγμα, οἱ ἠθοποιοὶ αὐτοὶ ἀπαλάσσονται νὰ κάμουν τὸ μέρος τῆς ἐργασίας των εἴτε εἰς τοὺς κάμπους εἴτε εἰς τὰ ἐργαστήρια. Ὁ ἄνδρας μου λέγει ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ δὲν θέλει ποτὲ εἰσαχθῆ στὴν Γῆν ἐπειδὴ ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔχει τὸ θέατρο θέλει νὰ κάμῃ χρήματα δείχνοντας τὸ δρᾶμα, καὶ ἀντὶς νὰ τὸ περιφέρῃ εἰς τὸν κόσμον κάμνει νὰ ἔλθῃ ὁ κόσμος πρὸς αὐτόν.

Εἶδα στὴ Λόντρα ἕνα ὤμορφο μεγάλο σπίτι ἑνὸς διευθυντοῦ θεάτρου ποῦ ἔκαμε τὸν ἐλεύθερο λαὸν νὰ πάῃ νὰ δῇ τὸ δράμα του, εἰς τρόπον ὥστε κατώρθωσε νὰ κτίσῃ αὐτὸ τὸ σπίτι μὲ τὰ χρήματα ποῦ ἔκαμε «τὸν ἐλεύθερον τοῦτον λαὸν» νὰ τοῦ πληρώνῃ.

Χθὲς ὁ ἄνδρας μου μὲ πῆρε εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ μοῦ ἔδειξε ἕνα ὡραῖο οἰκοδόμημα σὰν παλάτι —Ὅταν τὸν ἐρώτησα τί ἦτο, μοῦ εἶπεν ὅτι ἦτο ἕνα κατάστημα ὅπου ἐκλείοντο οἱ τρελλοί. Τὸν ἐρώτησα τότε διατὶ δὲν ἐκτίσατε περισσότερα ἀπὸ αὐτά, ἀφοῦ φαίνεσθε ὅτι ἔχετε τόσην ἀνάγκην.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

Καθὰ προηγγείλαμεν εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον δημοσιεύομεν ὧδε τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμ. Κορινθίας εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἀληθείας» πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διαφωτίσῃ τὰ πράγματα ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐν τῷ Στομίῳ ἐκκλησιαστικὸν σκάνδαλον, περὶ οὗ ἐπανειλημμένως ἔγραψεν ἡ «Ἀλήθεια».

Ἐν Ν. Κορίνθῳ τῇ 10 Ἰανουαρίου 1908.

Ἀξιότιμε κ. Λαχανοκάρδη,

Ἐπειδὴ διατελεῖτε ἀναμφιρρήστως ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ τῶν συμβαινόντων ἐν τῷ χωρίῳ Στομίῳ, τοῦ δήμου Εὐρωστίνης, μεταξὺ τοῦ ἐκεῖ Ἐφημερίου καί τινων προσωπικῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, οἵτινες διὰ ψευδολογημάτων πειρῶνται νὰ ἀποπλανήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ μὲ παραστήσωσιν ὡς μὴ ἐκπληροῦντα τὸ ἐμὸν ἱερὸν ἔργον, ἔκρινα νὰ πέμψω πρὸς Ὑμᾶς τὴν ὧδε συνημμένην ἐν ἀντιγράφῳ ἀναφορὰν τοῦ Ἱερέως, ὅπως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς πεισθῆτε ὅτι τὰ δημοσιευόμενα ἐν ἁπάσαις σχεδὸν ταῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφημερίσιν εἰσὶ ψευδολογήματα καὶ πόρρω τῆς ἀληθείας ἀπέχοντα. Ὁ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται Ἱερεὺς εἶνε κατά τι ἰδιόρρυθμος, ἀλλὰ τοῦτον ἐγώ οὔτε ἐχειροτόνησα, οὔτε διώρισα, προσεπάθησα δὲ διὰ πολλῶν προτροπῶν, συμβουλῶν καὶ ἐπιβληθεισῶν ποινῶν νὰ τὸν καταστήσω προσεκτικὸν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερατικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἀλλ' ἔνιοι τῶν κατοίκων τοῦ ἀνωτέρω χωρίου ἔχοντες προσωπικὰς ἀφορμὰς κατ' αὐτοῦ ἤθελον νὰ τὸν θέσωσιν ἐκποδὼν καὶ νὰ χειροτονήσω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠδυνάμην νὰ πράξω, ἅτε ἀντιφθεγγόμενον εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν τε Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν εὖ κειμένων νόμων τῆς Πολιτείας. Ὁ Ἀρχιερεὺς, ὡς καλῶν οἶδατε, δικαίωμα ἔχει τὸ νουθετεῖν καὶ τιμωρεῖν κατὰ λόγον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παρεκτροπῆς Ἱερέως τινός. Ἐὰν πᾶσα κοινότης ἔχουσα ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Ἐφημερίου αὐτῆς, θέλει νὰ ἀποπέμπῃ αὐτὸν καὶ νὰ χειροτονῇ ἕτερον, διότι ἡ χειροτονία ἑτέρου Ἱερέως δὲν ἐπιτρέπεται ἕνεκα τῆς μικρᾶς κοινότητος, τότε θὰ ἀνοιχθῇ θύρα, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ. Ταῦτα ἔκρινα προσῆκον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς πεφωτισμένης Ὑμῶν διανοίας.

Διατελῶ μετὰ τῆς προσηκούσης πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ὅλως πρόθυμος
† Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἱερέως.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ τοῦ ἱερέως βεβαιοῖ ὅτι δὲν εἶνε ἀληθῆ τὰ ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Τύπῳ γραφέντα, τοὐναντίον δὲ μάλιστα λέγει ὁ ἱερεὺς ὅτι κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου συνελειτούργησε ἐν τῷ κοινῷ ναῷ τοῦ χωρίου των «ἅγιος Βασίλειος» μετὰ τοῦ αἰδ. ἱερέως Σπυρίδωνος Παπανικολάου. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου συνελειτούργησε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἱερέως ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐνορίας του «Ἰωάννης Πρόδρομος» προσελθόντων ἐξ ὅλων τῶν γειτονικῶν χωρίων καὶ τῆς ἐνορίας του πλείστων προσκυνητῶν.

Ἐν τέλει τῆς ἀναφορᾶς ὁ «ἰδιόρρυθμος» ἱερεὺς, καθ' οὗ ἡ ἐξέγερσις, ἐπικυρῶν πράγματι τὸν περὶ τοῦ προσώπου του χαρακτηρισμὸν, τὸν ὁποῖον τοῦ ἔκαμεν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιστολῇ του ὁ Σεβασμιώτατος ὡς «ἰδιορρύθμου» ἱερέως ἀναγγέλλει εἰς τὸν Σεβασμ. ὅτι μετὰ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ὑὰ μεταβῇ εἰς Διμηνιὸν πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἐκεῖ κτήματός του ἀναπληρούμενος ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του παρὰ τοῦ Αἰδ. Σπυρ. Παπανικολάου, ἀμέσως δὲ θέλει ἐπανακάμψει εἰς τὴν ἐνορίαν του!»

Ἀποδίδοντες ὅλην τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι ἂν ὑπάρχουν προσωπικοὶ ἐχθροὶ τοῦ ἱερέως, φαίνεται ὅτι αὐτοὶ εἶνε πολλοὶ εἰς τὴν κοινότητα καὶ ὅτι αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐδημιούργησεν ὁ «ἰδιόρρυθμος» οὗτος ἱερεὺς, τὸν ὁποῖον μετὰ ματαίας προτροπὰς καὶ συμβουλὰς πολλάκις καὶ ἐ τ ι μ ώ ρ η σ ε ν ὁ Σεβασμιώτατος ἵνα τὸν καταστήσῃ προσεκτικὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων του! Ἐν τοσούτῳ τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ἁρμονία μεταξὺ Κοινότητος καὶ ἱερέως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ ὅτι χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ μία διέξοδος εἰς τὸ σκάνδαλον. Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτοπισθῇ ἐκεῖθεν ὁλόκληρος ἡ Κοινότης, ἡ σύνεσις καὶ ἐγνωσμένη πρὸς τὸ ποίμνιον ἀγάπη τοῦ Σεβασμιωτάτου Κορινθίας, θὰ εὕρουν ἐλπίζομεν τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν πρὸς καθησύχασιν τῶν τεταγμένων πνευμάτων καὶ ἄρσιν τοῦ σκανδάλου.

Οἱ ἐκλεκτότεροι Κρητικοὶ ἐπιτραπέζιοι οἶνοι ἐκομίσθησαν εἰς τὸ Οἰνοπωλεῖον τοῦ κ

ΔΗΜ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

46 — Ὁδὸς Προαστείου — 46

Τιμαὶ 50, 60. καὶ παλαιὸ 80 λεπτὰ

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

ΑΛΜΥΡΟΣ 7 Ἰανουαρίου (τοῦ ἀντα ποκριτοῦ μας).

Πρωὶ-πρωὶ σήμερον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ, παρέστημεν οἱ Ἀλμυριῶται μάρτυρες περιέργου ἐθίμου καὶ πρωτοφανοῦς ἡμῖν, τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖται ὑπὸ τῶν νέων συμπολιτῶν μας Ἀγχιαλιτῶν εἰς βάρος τῶν ἀτυχῶν νεονύμφων, ὅσοι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους εἶδον τὸν Ὑμέναιον νὰ πλέκῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των τὸν ρόδινον στέφανον τοῦ συζυγικοῦ βίου.

Δύο-τρεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔτυχον ἐφέτος ἐνταῦθα νεόνυμφοι ἐξ αὐτῶν, τοὺς συνέλαβον οἱ συμπατριῶται των καὶ ἐν μέσῃ πλατείᾳ τοὺς κατεδίκασαν νὰ δεχθῶσιν ἐπὶ τῆς ράχεώς των, οὕτως ὅπως ἦσαν ἐνδεδυμένοι 2-3 βυτία ὕδατος ἕκαστος.

Εἰς τὴν πατρίδα των ὅπου εἶχαν τὴν θάλασσαν προσκέφαλον ἔρριπτον τοὺς νεονύμφους ἐντὸς αὐτῆς. Ἀλλαχοῦ δέ, ὅπου ἔλειπεν αὕτη, εἰς ὅ,τι ἄλλο εὕρισκον· εἰς ποταμὸν ἢ λίμνην κ.λ.π.

Ἐνταῦθα ἐλλειπόντων πάντων τούτων τοὺς «ἐβάφτισαν» κατὰ τὴν ἔκφρασίν των, μὲ τοὺς καζοτενεκέδες.

Νομίζω ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔθιμον ἔχει τὴν ἀρχήν του εἰς τὸ βάπτισμα ἀναμφιβόλως τοῦ Χριστοῦ, ὅστις πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον βίον του ἐβαπτίσθη καὶ ἔπειτα ἀποβαλὼν οὕτω τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἐπεδόθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ πλήθους, συζευχθεὶς τὴν ἐκκλησίαν.

Οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἔγγαμον βίον πρέπει νὰ βαπτισθῇ κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ν' ἀποβάλῃ τὰς πρότερον αὐτῷ γνωστὰς συνειθείας καὶ οὕτως ἀπαλλαγμένος ἐξ αὐτῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κόσμον, συζευγνύμενος τὴν γυναῖκα ὅπως ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἓν μόνον δύναταί τις ν' ἀντείπῃ εἰς τὴν τοιαύτην λογικὴν ἐξήγησιν ὅτι ἔπρεπε καὶ ὁ ἀνὴρ, ὡς ὁ Χριστὸς νὰ βαπτισθῇ εἰς τὸν τοιοῦτον κόσμον, ἐνόσῳ δηλαδὴ εἶναι εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ γάμου καὶ οὐχὶ νεόνυμφος πλέον. Τοῦτο θὰ ἦτο τὸ μᾶλλον εὐεξήγητον. Ἀλλ' ὅμως παρέχει δυσκολίας μεγάλας ἡ τοιαύτη ἐφαρμογή, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ γάμοι ἀποφασίζονται καὶ γίνονται ἐντὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, σπανιώτερον δὲ νὰ μείνῃ τις μνηστευμένος ἐπὶ πολλὴν χρόνον ὥστε ὡς τοιοῦτος νὰ εὑρίσκεται καὶ κατὰ τὴν ὡρισμένην ταύτην ἡμέραν, ἐξ οὗ θὰ ἐπήρχετο προφανὴς ἀνωμαλία. Ὅθεν προὐτιμήθη γενικῶς οἱ νεόνυμφοι νὰ παθαίνουν τὴν ψυχρολουσίαν ταύτην μέσῳ χειμῶνος.

Καὶ ἀρά γε δὲν τοῖς χρειάζεται καὶ αὕτη ἡ φυσικὴ ψυχρολουσία ἀφοῦ ἤδη ὑπέστησαν καὶ τὴν ἄλλην τὴν σοβαρωτέραν συγκατατεθέντες νὰ ὑπογυναικισθῶσι; Αὐτὸ τοῦτο δὲν εἶναι μία οἰκτροτάτη ψυχρολουσία τοῦ δυστυχοῦς Ἀδάμ;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ συμμαθὴς ἑορτὴ τῆς βραβεύσεως τῶν μαθητῶν τῶν Ἰταλικῶν σχολῶν. Ἡ τελετὴ ἤρξατο μὲ τοὺς δύο ὕμνους, τὸν ἑλληνικὸν καὶ τὸν ἰταλικὸν καὶ ἑκατέρωθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς αἰθούσης ἵσταντο αἱ δύο σημαῖαι ἡ ἰταλικὴ καὶ ἡ ἑλληνική. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰωσὴφ Βεργάρα ἀπήγγειλε ὡραῖον λόγον ἀποτεινόμενος ὡς φιλόστοργος σύμβουλος πρὸς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν καὶ τονίζων τὴν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἀγάπην. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἀπηγγέλθησαν ὡραῖα ποιήματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ βράβευσις. Παρῆν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς. Ὁ διευθύνων τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν, ὁ Γενικὸς πρόξενος τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς παροικίας καθὼς καὶ τὰ ἐξέχοντα μέλη ταύτης ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν τελετήν. Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Βεργάρα ἐμάθομεν εὐχαρίστως ὅτι 458 μαθηταὶ παρηκολούθησαν ἐφέτος τὰ μαθήματα τῆς Ἰταλικῆς σχολῆς, ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ δύο σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων	271
Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ρουσσοπούλου	96
Εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Γεράκη	24
Σχολεῖον Φούνδη	32
Ἐπαγγελματικὴ σχολὴ θηλέων	35

Τὰ ὀνόματα τῶν τυχόντων τοῦ ἀνωτέρου βραβείου καὶ εἰς τὰ δύο σχολεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς.

Θηλέων. Μαρία Καλαφάτη, Ἄννα Μοντανίνη, Ἑλένη Σάββα, Παπαγεωργίου Εὐαγγελία, Ἰωσηφίνη Πότση.

Ἀρρένων. Φίλιππος Καλογερίδης, Νέλσων Μορποῦργος, Πομπήιος Πότσης, Γκουίντο Ροσσίνης, Ἀνδρέας Λουτσάτος.

Ὁ μικρὸς Φίλιππος Καλογερίδης ὁ λαβὼν τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς πρώτης δημοτικοῦ εἶναι πρόσφυξ ἐξ Ἀγχιάλου καὶ εὑρίσκεται τώρα ἐν Ἀλμυρῷ.

Ἐπὶ τῇ προαγωγῇ τῶν Ἰταλικῶν σχολῶν χαιρόμεθα καὶ ἕνεκεν αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως δημοτικῶν σχολῶν χώρας μᾶλλον προηγμένης τῆς ἰδικῆς μας καὶ δυναμένων νὰ χρησιμεύσουν ὡς πρότυπα εἰς ἡμᾶς, καὶ διότι παρέχουν τὴν εὐκολίαν τῆς ἐκμαθήσεως γλώσσης καὶ φιλολογίας τῆς ἀξίας ἐκείνων τοῦ γείτονος καὶ ἀδελφοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ.

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Οὔτε αὔριον εἶνε βέβαιον ἂν θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν δὲν εἶνε αὔριον, ἀφεύκτως ὅμως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θέλουσιν ἐπαναληφθῇ. Πέρυσι μόλις τὴν 29ην Ἰανουαρίου εἶχε κατορθωθῇ ἡ ἐπανάληψις Ἐφέτος προωδεύσαμεν κατὰ μίαν ἑβδομάδα! Καὶ ὅμως δὲν ἔπρεπε νὰ χαθοῦν τόσαι ἡμέραι εἰς μάτην. Ἐπεβάλλετο τοὐναντίον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἵνα πρωτίστως καθαρίσῃ καὶ καθορίσῃ τὴν θέσιν της, καὶ ἵνα ἡ Βουλὴ καθορίσῃ καὶ τὴν ἰδικήν της. Σταφιδικὸν ζήτημα, ἤ... *ἀναραίτητος* παραίτησις τοῦ κ. Σιμοπούλου. τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Φουρνιὲ καὶ ὁ τόσος ἄλλος παρασκηνιακὸς καὶ σκανδαλώδης θόρυβος τῶν τελευταίων ἑβδομάδων ἐπιβάλλουν τὴν ταχυτέραν ἐμφάνισιν τῆς Κυβερνήσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Τί θὰ παρουσιάσουν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, τί ἐκπλήξεις καὶ τί ἀπροσδόκητα. τί τρικυμίας καὶ τί τρυφερότητας, οὐδεὶς γνωρίζει. Εἶνε ὅμως ἀναμφισβήτητον ὅτι τόσον μὲ τὸ Σταφιδικὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκπηδῆσαν Κυβερνητικὸν ζήτημα ὅσον καὶ μὲ τὸ ναυτικὸν ὁῆθεν πρόγραμμα ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ διέλθῃ πολὺ εὐχαρίστους ὥρας. Ἀλλ' ἂν τὰ πραγματα καταλήξουν εἰς μεταβολήν τινα, κυβεονητικὴν ὁηλ. πτῶσιν ἢ ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν αὐτὸ εἶνε τὸ ἄγνωστον. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀντίπαλοι ἑτοιμάζονται. Ὁ κ. Ράλλης ἀφοῦ περιώδευσε τὴν Θεσσαλίαν, περιοδεύει ἤδη εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Πελοποννήσου, ἀφοῦ ἐματαίωσε τὴν ὑπὸ τῶν φίλων του προετοιμασθεῖσαν αὐτῷ ὑποδοχὴν κατὰ τὴν ἐκ Θεσσαλίας ἐπάνοδόν του ἐπανελθὼν 24 ὥρας πρότερον. Ὁ κ. Ράλλης, γνωρίζομεν ἤδη ἐξ ἀνακοινώσεων, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁμαδὸν πρὸς τὸν Τύπον ὅτι εἶνε κατὰ τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τοῦ Φουρνιέ, ὅπερ θεωρεῖ καὶ δικαίως πολυτελέστατον ἀφοπλισμὸν τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν λαμβάνεται πρόνοια καὶ περὶ ὀχυρώσεως τῶν συνόρων. Ἐδήλωσε μάλιστα ὁ κ. Ράλλης ὅτι καὶ μέχρι παραιτήσεως ἀκόμη ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος θέλει προβῇ, ἐὰν ἤθελεν ἐγκριθῇ τὸ *Φουρνιεκὸν* πρόγραμμα. Ὡς πρὸς τὸ Σταφιδικὸν ζήτημα ὁ κ. Ράλλης προανήγγειλεν ὅτι θὰ ἐπιτεθῇ ἐπίσης σφοδρῶς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης ἐδήλωσεν ὅτι ὡς πρὸς μὲν τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπευθύνους ἀνακοινώσεις τῆς Κυβερ ήσεως ἐπιφυλάσσονται νὰ κανονίσουν τὴν πορείαν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλήν, ὡς πρὸς δὲ τὸ Σταφιδικὸν ὅτι θὰ συζητήτουν τὴν σύμβασιν, τὴν σύναψιν τῆς ὁποίας διαπραγματεύεται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῆς Προνομιούχου Ἑταιρίας. Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι ἀπό τινων ἐτῶν, ἰδίως κατὰ τὰ 2 τελευταῖα ἔτη ἡ Βουλὴ κατεδικάσθη εἰς ἐξόχως ὀλεθρίαν ἀδράνειαν καὶ ἀρνητικὴν ὅλως διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν της, ὅτι δὲ αὐτῆς τῆς καταστάσεως τὴν εὐθύνην πρωτίστως φέρει ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἡγεῖται τῆς Βουλῆς, ἡ γενικὴ δὲ κακοδαιμονία ἐπιτείνεται τῆς Συναλλαγῆς ὀργιαζούσης, τοῦ λαοῦ γονατισμένου καὶ δυστυχοῦντος καὶ μόνων τῶν ἐπιτηδείων καὶ κατεργαραίων καὶ φαύλων καλοζώντων καὶ πλουτούντων!

★ **Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλοῦς πηγῆς 15 Βούλγαροι κομιτατζῆδες εἰσβαλόντες εἰς τὸ χωρίον Ἀλιστράτη ἐπυρπόλησαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἡμετέρου ἱερέως Παπαδημητρίου ἐκ τῆς ὁποίας ὁ μάρτυς ἱερεὺς μὴ δυνηθεὶς νὰ φύγῃ εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον καιεὶς ζωντανός.**

★ Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπισήμων καὶ σημαινόντων εὑρέθη ὁ ὁποῖος νὰ τηλεγραφήσῃ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἐνῷ ξένοι ἡγεμόνες καὶ ξένοι Μητροπολῖται, ὡς ὁ βασιλεὺς Πέτρος καὶ ὁ Ρῶσσος Μητροπολίτης ἐτηλεγράφησαν. Ἐξαίρεσιν φωτεινὴν ἔκαμε μόνον ἡ εὐγενὴς δέσποινα Λουιζα Ριανκούρ.

★ Μετὰ πολλὰ ἐπεισόδια καὶ ἑξαήμερον ὅλην διαδικασίαν ἔληξεν ἡ δίκη τῶν Ζευγώληδων. Οἱ ἔνορκοι τοὺς ἐκήρυξαν ἐνόχους, τὸν μὲν Λυκοῦργον Ζευγώλην ἔνοχον πλαστογραφίας δημοσίου ἐγγράφου, ἀποπείρας ἀπάτης καὶ νοσφίσεως σφραγῖδος, ἐδέχθησαν ὅμως οἱ ἔνορκοι ὅτι τὰς πράξεις ταύτας ἐξετέλεσε διατελῶν ἐν μετρίᾳ συγχύσει ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τὸν δὲ Γεώργιον Λ. Ζευγώλην ὅτι συνήργησεν εἰς πάσας τὰς πράξεις δι' ἃς ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ πατήρ του διατελῶν ὅμως ἐν πλήρει συγχύσει λόγῳ ἀκαταλογίστου. Κατόπιν τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης ὁ μὲν Γεώργιος Ζ. ἀφέθη ἐλεύθερος, ὁ δὲ πατὴρ Ζ. κατεδικάσθη εἰς 10 1)2 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμά.

«Ὁ καταδικασθεὶς μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς γεμάτους δάκρυα—ἔγραφε τὸ «Σκρίπ» μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς ἀμέσως μετὰ τὴν καταδίκην.

«Δὲν τὸ ἐπερίμενα αὐτό. Αὐτὴ δὲν εἶνε Δικαιοσύνη. Εἶνε Ἱερὰ Ἐξέτασις...Τῆς ἀποφάσεως θὰ κάμω ἀναίρεσιν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον.»

★ Τὸ σιδηρ. ζήτημα Σπάρτης ἀρχίζει πάλιν καὶ περιπλέκεται, τῆς Κυβερνήσεως μὴ στεργούσης, ὡς λέγεται, νὰ ὑποβάλῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν. Οἱ βουλευταὶ Σπάρτης δηλοῦν ὅτι θὰ παραιτηθοῦν ἂν δὲν ὑποβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, εἰς τὴν ὁρισθησομένην δὲ ἐκλογὴν δὲν θὰ ἐκτεθῇ κανεὶς ὑποψήφιος. Ὁ πρόεδρος ἐξ ἄλλου τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Λακεδαιμονίων Σεβ. Μεσσήνης κ. Μελέτιος λέγεται ὅτι θὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως ταύτης κατὰ τοὺς μὲν πιεζόμενος ἐμμέσως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς δὲ φοβούμενος μὴ ἀναλάβῃ βαρείας εὐθύνας ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως ταραχῶν ἐν Λακεδαίμονι.

★ Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου οἰκίαν τοῦ κ. Π. Κανάκη, τέως προξένου ἐν Ρουμανίᾳ, συνέβη διπλοῦν τραγικὸν δυστύχημα. Ὁ θαλαμηπόλος αὐτοῦ καὶ ὁ μάγειρος Γ. Καραγεωργίου ἐκ Ρόδου καὶ Ἀγγελῆς Θοϊκος ἐκ Λαγκαδίων εὑρέθησαν τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης νεκροὶ εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ ἰδίου δωματίου κρεββάτια των παθόντες ἐξ ἀσφυξίας προελθούσης ἐκ συρροῆς ἀνθρακικοῦ ὀξέως διαχυθέντος ἐκ τῆς μὴ σβεσθείσης θερμάστρας, τῆς ὁποίας ἡ ἀσφάλεια εἶχε ἀφεθῇ ἀνοικτή. Μαζὶ μὲ τοὺς δυστυχεῖς ὑπηρέτας εὗρε τὸν ἴδιον θάνατον καὶ ἐν καναρίνι ποῦ εἶχαν εἰς τὸ δωμάτιον.

★ Νέον Βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ἐν Σόφιᾳ ὑπὸ πρωθυπουργὸν τὸν Μαλινώφ, Παρικὼφ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Νικολάιεφ τῶν Στρατιωτικῶν.

★ Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ πεινῶν ἀπειλεῖ σοβαρὰς ταραχάς.

★ Ἡ ἐπανάστασις ἐν Πορτογαλλίᾳ μαίνεται. Αἱματηραὶ ῥήξεις γίνονται μεταξὺ ἐπαναστατῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας.

★ Μετὰ τὸν Κάϊζερ καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρα ἠγόρασεν εἰς τὴν θέσιν Πέλεκας τῆς Κερκύρας ὡραῖον κτῆμα ἵνα κτίσῃ ἐκεῖ ἀνάκτορον.

★ Ἀγγέλλεται ἐκ Λαμίας ὅτι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐπὶ τοῦ Σπερχειοῦ λιθόκτιστος τοξοειδὴς γέφυρα τῆς «Ἀλαμάνας» ἡ ἀπαθανατισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διάκου κατέρρευσεν ὑπονομευθέντων πρὸ πολλοῦ τῶν θεμελίων της καὶ οὐδεμιᾶς φροντίδος ληφθείσης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων πρὸς στερέωσίν της.

★ Εὖγε εἰς νοῦς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου τῆς Σύρου, οἱ ὁποῖοι ψάλλοντες τὰ κάλαντα εἰσέπραξαν 1690 δρ. ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, ὄχι ὅμως διὰ σκάουτ καὶ ὑποβρύχια Φουρνιέ!

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΛΕΚΑΣ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον πολυτίμου καὶ συμπαθοῦς νέου, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του ἀναρπαγέντος, τοῦ Γεωργίου Ἀθ. Λέκα. τῆς γνωστῆς Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας. Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λοιποὺς οἰκείους, ἡ «Ἀλήθεια» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια εὐχομένη τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Ἰδιαιτέρως θλίβομεν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Κωνστ. Ἀθ. Λέκα, διακεκριμένου μύστου τῆς ἀρχαίας Τέχνης καὶ ἀγαπητοῦ συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας» ἐπὶ τῷ σκληρῷ δυστυχήματι, ὅπερ ἔπληξε τὴν οἰκογένειάν του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΠΑΤΣΑΡΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑς,,

ΕΝ ΠΥΡΓΩ

Abbonamento alla «**Tribuna**»

Annuale dr. 39. Semestrale dr. 19,50

Presso il S. M. Caïmi. VIA LECCA 24. Atene.

Si ricevono abbonamenti dalle Provincie in lettera raccomandata.

Συνδρομαὶ καὶ ρεκλάμαι εἰς τὴν «**Τριμπούνα**» *τῆς Ρώμης καὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ λαμβάνονται παρὰ τοῦ κ.* **Μ. Καΐμη** *ἀντιπροσώπου τῆς «Τριμπούνας» ἐν Ἑλλάδι.*

Ὁδὸς Λέκκα ἀριθ. 24.

(Ἔνθα τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἀληθείας»).

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

(Λύσεις γρίφων καὶ μονογραμμάτων)

Ἡ λύσις τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6ης Ἰανουαρίου δημοσιευθέντων γρίφων εἶνε «**Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος**». Μέχρι τῆς προχθεσινῆς Πέμπτης λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ ἑξῆς ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαι τῆς «Ἀληθείας» πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπὸ καρδίας ἀντευχόμεθα εὐτυχὲς τὸ 1908.

Τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν Πέμπτην στειλάντων λύσεις θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές. Ἐπίσης ἐὰν μεταξὺ τῶν σήμερον δημοσιευομένων παραλείπεται κανὲν ὄνομα παρακαλοῦμεν τοῦτο νὰ μᾶς δηλωθῇ.

Ἰάκωβος Ἰ. Αὐγερινὸς (Πειραιεύς), *Χριστόφ. Βασιλόπουλος* (Λάρισσα), *Φιοροῦλα Ι. Κρανιᾶ* (Πάτραι), *Γεράσ. Μανωλίτσης* (Λευκάς), *Ἀπόστ. Γ. Κοτσάμπασης* (Μαϊμοῦλι), *Δημ. Μ. Παναγιωτόπουλος* (Ἀθῆναι), *Γ Παπαδημητρίου* (Ἄμφισσα), *Παναγ. Δ. Μπαλῆς* (Σελιάνα), *Χρ. Γκαραγκάνης* (Λάρισσα), *Ὀδυσ. Λάζος* (Λαμία), *Ἄννα Γ. Καμπάνη* μαθήτρια Σχολαρχείου τοῦ ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου (Ἑρμούπολις), *Παν. Χριστόπουλος* (Δαδίον), *Ἑλένη Χ. Βουτσαρᾶ* (Ἀθῆναι), *Χαρίκλ. Χ. Βουτσαρᾶ* (Ἀθῆναι), *Σωτ. Β. Δημόπουλος* (Ἀθῆναι). *Ἰωάν. Δ. Καλογερόπουλος* διδάκτωρ Νομικῆς (Ἀθῆναι), *Γ. Σ. Κωτσάκης* (Τρίπολις), *Λάμπρος Χ. Στίπας* (Μεσολόγγιον), *Ἰω. Α. Παπανικολόπουλος* (Καλάβρυτα), *Γρηγ. Δ. Δροσόπουλος* φοιτ. Ἰατρικῆς (Λαμία), *Ἀνδ. Σ. Πουρναρᾶς* σπουδαστὴς Δικαίου (Ἀθῆναι), *Μαξ. Σπυλιόπουλος* (Ἀθῆναι), *Εὐγ. Φιοράκη* (Σῦρος). *Γεώρ. Εὐστ. Πουλόπουλος* (Ἀθῆναι), *Ἀλκ. Θεοδωροπούλου* (Ἀθῆναι), *Κάρολος Ζαμάνος* μεσίτης (Ἀθῆναι), *Θεόδ. Γ. Μπαλάσκας* (Ἀθῆναι), *Ὀδυσ. Ἐμ. Λέκκας* (Ἀθῆναι). *Ἀριέττα Ν. Τσαμαδοῦ* (Πειραιεύς), *Ἀντιγόνη Α. Σταυρίδου* δεκαέτις (Ἀμαλιάς), *Δ. Πετιμεζᾶς*(Ἄστρος), *Δ Θ. Λῶλος* (Ὀλυμπία), *Πάν. Δ. Πανέτσος* Καπνοπ. Ν. Ἀλεξίου Χαυτεῖα (Ἀθῆναι), *Ἡ Πτερόεσσα Νὺξ* (Πάτραι), *Κ. Α. Φαρμάκης* (Λεβάδεια), *Ἀργ. Ἰ. Ἰωαννίδης* (Βόλος), *Παυσ. Δ. Πέξας* ὑπάλ. καπν. Ν. Ἀλεξίου Χαυτεῖα (Ἀθῆναι), *Τιμολέων Κουφομερίτης* νεωκόρος (Χαλκίς), *Κων. Β. Τριανταφύλλου* (Ἀγρίνιον), *Νικηφ. Κυπραῖος* (Παροικία Νάξου), *Π. Στρατηγόπουλος* (Ἀθῆναι) *Ἀναγνώστης «Ἀληθείας» Τσαμαδοῦ 13* (Ἀθῆναι), *Διονύσ. ἱερέως Κοκκιώνης* (Γαργαλιάνοι), *Μιχ. Ἰ. Δήμας* (Ἀγρίνιον), *Γεώρ. Ν. Γκιόκας* (Ἄρτα), *Κων. Δ. Καραγεώργος* (Βόλος), *Κωνστ. Σ. Κυριακόπουλος* (Λάρισσα), *Νέστωρ Παρθένης* (Καρδίτσα), *Ἀνασ. Γ. Κυπριώτης* (Κέρκυρα), *Παναγιώτης Ἀγγ. Κωνσταντόπουλος* (Ἀθῆναι), *Πέτρος Τζωβάννης* (Ἀθῆναι),*Περικλῆς Χασιώτης* (Ἀθῆναι), *Κλεάνθης Πέτσικας* (Ἀθῆναι), *Χαράλαμπος Σαφάκας* (Ἀθῆναι), *Παναγιώτης Καλογερόπουλος* (Ἀθῆναι), *Πάπας Ἀλβανίας* (Ἀθῆναι).

* * *

Τοῦ δὲ γρίφου καὶ τῶν μονογραμμάτων τοῦ φύλλου τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν ὁποίων ἡ λύσις εἶνε τοῦ μὲν γρίφου «**Ράβδος ἐν γωνίᾳ ἄρα βρέχει**» τῶν δὲ μονογραμμάτων «**Ἄρης**» «**Ἀθηνᾶ**», ὀρθὰς λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς: *Γεώρ Ν. Γκιόκας* (Ἄρτα), *Πάνος Μπουγᾶς* δημοδιδ. (Κυριάκιον Λεβαδείας), *Μαξ. Σπηλιόπουλος* (Ἀθῆναι), *Μιχ. Ἰ. Δήμας* (Ἀγρίνιον) *Διον. Κοκκιώνης* (Γαργαλιάνοι). Οἱ δὲ κ.κ. *Φωτ. Διαμαντόπουλος* (Καρδίτσα), *Π. Στρατηγόπουλος* (Ἀθῆναι), *Ἀναγνώστης «Ἀληθείας»* (Ἀθῆναι), «7» (Λευκάς), ἔλυσαν μὲν τὸν γρῖφον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ δύο μονογράμματα. Συνεπῶς τὰ τρία βραβεῖα—ἀνὰ μία ἑξάμηνος συνδρομὴ—δίδονται — κατὰ τὴν δήλωσιν — εἰς τοὺς λύσαντας καὶ τὸν γρίφον καὶ τὰ μονογράμματα. Οἱ βραβευθέντες διὰ κληρώσεως εἶνε οἱ ἑξῆς: *Μιχ. Ἰ. Δήμας* (Ἀγρίνιον), *Διον. Κοκκιώνης* (Γαργαλιάνοι) καὶ *Π. Μπουγᾶς* (Κυριάκιον Λεβαδείας) εἰς τοὺς ὁποίους θὰ στέλλεται ἡ «Ἀλήθεια» δωρεὰν ἐπὶ ἑξάμηνον.

* * *

Τῶν δὲ μονογραμμάτων τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὸ φύλλον τῆς 16ης Δεκεμβρίου καὶ ὧν ἡ λύσις εἶνε «**Ἡμέρα**» «**Ζωή**», ὀρθὰς λύσεις ἔστειλαν: *Ἀντών. Π. Βλαχαντώνης* (Χαλκίς), *Γερ. Σ. Καγκελάρης* (Ἀργοστόλιον), *Μαξ. Σπυλιόπουλος* (Ἀθῆναι), *Φούλα Γ. Λάντη* ἀρσακειὰς (Πάτραι), *Εὐάγ. Δ. Μαργέτης «Παιωνιεὺς»* (Πεντέλης 4 Ἀθῆναι) *Φίλιππος Ν. Λεστούνης* (Ἀργοστόλιον). Ἐκ τούτων διὰ κληρώσεως βραβεύονται οἱ ἑξῆς τρεῖς: *Φούλα Λάντη* (Πάτραι), *Σ. Καγκελάρης* (Ἀργοστόλιον), *Μαξ. Σπυλιόπουλος* (Ἀθῆναι) οἱ ὁποῖοι θὰ λαμβάνουν δωρεὰν τὴν «Ἀλήθειαν» ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον.

Εἰς τὸ προσεχὲς νέος περιεργότατος γρῖφος καὶ πολυπλοκώτερα μονογράμματα.

„ΑΝΑΓΛΥΦΑ"

Ὑπὸ τὸν καλλιτεχνικὸν αὐτὸν τίτλον ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν τόμον νέα διηγήματα ὁ φίλος συνάδελφος διευθυντὴς τῆς «Πινακοθήκης» κ. Δημ. Καλογερόπουλος. Τὰ «Ἀνάγλυφα» διακρίνονται διὰ τὴν γλαφυρότητα τῆς γλώσσης τὴν εἰλικρινῆ ἔμπνευσιν καὶ πρωτοτυπίαν τῶν θεμάτων. Ἡ δύναμις τοῦ συγγραφέως ἰδίως ἐνυπάρχει εἰς τὴν «Θυσίαν», εἰς τὴν «Δύσιν», εἰς τὸ «Παιδὶ» καὶ εἰς τὰ «Μακεδονικὰ Χριστούγεννα», ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα ἐπικρατεῖ μᾶλλον φιλοσοφικὸς λυρισμὸς ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὴν ψυχολογικὴν παρατήρησιν.

Βιβλιογράφος

THE NATIONAL HOTEL-CAIRO

(ΕΘΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ - ΚΑΪΡΟΝ)

Ἔχει ὅλας τὰς νεωτέρας ἀνέσεις καὶ πολυτελείας. Ἠλεκτρικὸν φῶς παντοῦ, καὶ ὑδραυλικὰ ἀσανσὲρ δι' ὅλα τὰ πατώματα.

Περιέχει 200 δωμάτια καὶ διαμερίσματα ἐπιπλωμένα μεγαλοπρεπῶς. Εὐρύχωρον σκεπασμένην βεράντα, αἴθουσας σφαιριστηρίου καὶ καπνίσματος. Ἀμερικάνικο Μπάρ, καὶ ὅλας τὰς νεωτάτας ὑγιεινὰς διατάξεις.

Τὸ Ξενοδοχεῖον στέλλει **ὀμνιμποὺς** *εἰς ὅλας τὰς ἀφίξεις τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἔχει ἀντιπροσώπους εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πὸρτ-Σαΐδ.*

Ἰδιοκτῆται: CH. BAUER et Cie K. ΜΠΑΟΥΕΡ *καὶ* Σία

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ.

ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & Σία

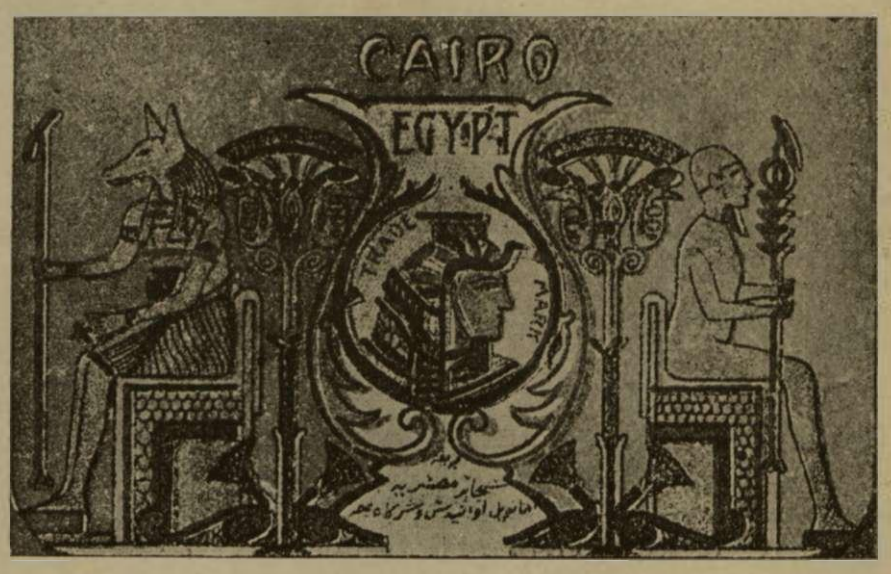

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι τὸ κοινὸν σπίρτο τοῦ καμινέτου χρωματισμένον καὶ βαθμῶν 75°—80° ὡς οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος βαθμῶν 95° —96°, γνωρίζομεν τοῖς κ. κ. καταναλωταῖς κάτωθι τὰ ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένα ἡμῶν Πρατήρια καὶ ἐρωτῶμεν ἵνα αἰτήσωσι ἐπὶ τούτου τὴν προσοχήν των, καθότι ἐκτὸς ὅτι τὸ ἄνω οἰνόπνευμα οὐδὲν ἀποδίδει τὸ λαμπρὸν τοῦ ἐκ σταφίδος οἰνοπνεύματος φῶς, καταστρέφει ΤΕΛΕΙΩΣ καὶ τοὺς μηχανισμούς:

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου καὶ Ἀνθ. Γαζῆ Κεντρικὴ Ἀποθήκη
» *Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους Νεάπολις*
» *Κυνοσάργους παροπλεύρως παρορτήματος Ταχυδρομείου Κολωνάκι.*
» *Κολωνοῦ καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Μεταξουργεῖον.*
» *Χαλκοκονδύλη ἀρ. 30 Σταθμὸς Λαυρίου.*
» *Κυδαθηναίων 17 ἔναντι Σωτῆρος Πλάκα.*
» *Ἑρμοῦ Μοναστηράκι ἀρ. 36.*
» *Πειραιῶς (11 ;).*
» *Πλατεῖα Ἐξαρχείων Δημ. Μητσόπουλος.*
» *Πατησίων Ἅγιον Λουκᾶν.*

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Σήμερον Κυριακὴν ὥρᾳ 51)2 μ. μ. Συναυλία ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων τοῦ Ὠδείου. *(Musique de Shamrbe).*

ΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΡΝΙΑ

Τὸ προσφιλέστερον κέντρον ὅλου τοῦ μικρόκοσμου τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ πλουσιώτερον ἀλλὰ καὶ προσιτώτερον εἰς κάθε βαλάντιον κατάστημα παιδικῶν εἰδῶν, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 129 καὶ κάτωθι τῆς Καπνικαρέας κατάστημα τοῦ κ. Μπουρνιᾶ. Οἱάνδήποτε ὥραν καὶ ἂν διέλθητε ἐκεῖθεν θὰ τὸ ἰδῆτε πολιορκημένον ἀπὸ τὴν πολυάριθμον καὶ τὴν ἀνεξάντλητον πελατείαν του. Κάθε μητέρα ἐκεῖ ντύνει κατὰ προτίμησιν τὸ παιδί της ἢ τὸ κορίτσι. Ὑλικὰ ἄριστα. Ἐργασία τελεία. Τιμαὶ ἀτυναγώνιστοι. Ἀλλὰ τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Μπουρνιὰ εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἡ.... Κολυμβήθρα τῶν μπεμπέδων. Ὅλοι οἱ μπεμπέδες, αἱ μπεμπέκες τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν κολυμβήθραν των ντύνονται βαπτιστικὰ τοῦ Μπουρνιᾶ. Ἔγινε πλέον προνόμιον αὐτὸ τοῦ Καταστήματος νὰ προμηθεύῃ εἰς ὅλους τοὺς κουμπάρους τὰ βαπτιστικὰ τῶν ἀναδεξιμιῶν των! Καθὼς καὶ τὰ στέφανα τῶν γάμων εἰς τοὺς νυμφευομένους. Ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἄλλα ἀνδρικὰ εἴδη θελήσητε εἰς τοῦ Μπουρνιὰ τὰ εὑρίσκετε ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐφθηνίᾳ. Καὶ κάλτσες καὶ φανέλλες καὶ κολλάρα καὶ πετσέτες κλπ. κλπ

BAZAR

Εἶνε τὸ Κατάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προτιμοῦν αἱ οἰκογένειαι, εὑρίσκουσαι ἐν τούτῳ ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἤτοι φοντὰν, πτὶ φοὺρ, Καραμελλὲ, φρουῦ γλασσέ, Κὲκ, γκατὼ ροὺς κλπ. ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ἐδωδίμων, ἀποικιακῶν, κονσερβῶν κλ. εἰδῶν τουαλέττας ἤτοι σαπώνων ἀρωματικῶν, κολωνιῶν, πουδρῶν κλ. καὶ πολλὰ ἄλλα ψιλικὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπάντων ἡ ποιότης εἶνε πρώτης ἐκλογῆς καὶ πωλοῦνται πάντοτε φθηνότερα ὅλων τῶν ἄλλων Καταστημάτων διότι λόγῳ τῶν εὐθυνοτέρων ἐξόδων του καὶ τῆς μεγάλης συλλογῆς εἶνε εἰς θέσιν ἐπιδιῶκον τὴν μεγάλην κατανάλωσιν νὰ κάμνῃ καὶ μικροτέρας τιμάς. Ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου.

ΜΕΓΑΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΒΒΑ
Rue Port-Est No 2 Alexandrie

ΨΩΜΙ
Εἰς τοῦ
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ
22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.
(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες.θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Πολυειμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινὸ – ὅχι ζυμάδι! — Ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΥΓΕΡ
62 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 62
ΑΘΗΝΑΙ

Δικαίως σήμερον θεωροῦνται ὡς τὰ **ἀνώτερα Ἑλληνικὰ ὑποδήματα** *τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐργοστασίῳ κατασκευαζόμενα καθὼς καὶ τὰ* **οἰκονομικώτερα** *ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῶν.*

ΑΠΟ **22 – 25** ΔΡ.

ΕΧΕΤΕ
ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΠΡΩΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ
ΑΠΟ 18 – 20 ΔΡ.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 62

Δοκιμάσατε ὅλοι

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα	κέρδη	ἐξ	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	. .	ἐξ	25.000	ἐξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	. .	ἐκ	10.000	ἐκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη	. .	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη	. .	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη	. .	ἐξ	100	ἐξ	164,400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη	. .	ἐκ	50	ἐξ	115,600	Δραχμῶν
4000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας **δραχμῶν**.					. . . .	900,000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον** 300,000 **τετραδράχμων γραμματίων**, ὑπ' ἀριθ. 1— 300,000. **Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι **μονόδραχμα** γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ
Ἰατροῦ

Θεραπεύονται τὰ ἐξανθήματα, αἱ πανάδες, ἡ τριχόπτωσις καὶ πιτυρίασις, τὰ σπυράκια, αἱ ρυτίδες, ἡ παχυσαρκία, ἡ ἰσχνότης αἱ χιονίστραι, ἡ ὀζαινα καὶ οἱ κάλοι.

Τὰ διάφορα ἐλαττώματα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος καὶ αἱ ἀνωμαλίαι τῆς ρινὸς θεραπεύονται ἐπίσης. Γίνεται ριζικὴ ἐξαίρεσις τῶν τριχῶν ἐκ τοῦ προσώπου. Καὶ καλλονὴ τοῦ προσώπου **δι' ἠλεκτρικοῦ** *μασάζ, ἐπίσης πλαστικότης τοῦ σώματος καὶ αὔξησις τῆς κόμης.*

Καθ' ἑκάστην 10—12 καὶ 3—5.

57.—Ὁδὸς Πανεπιστημίου—57.
Ἀντικρὺ Ἀκαδημίας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Α. ΔΙΑΚΑΚΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν *ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον,* **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Κυριακὴν *ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς* **κατ' εὐθεῖαν** *δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.*

Κυριακὴν *ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Τῆνον,* **Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.**

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ο ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ

συνιστώμενος ὑπὸ τῶν 164 τελειοποιηθέντων ὑπ' αὐτοῦ διπλογράφων, δέχεται μαθητὰς πρὸς ἐκμάθησιν τῆς διπλογραφίας καὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς ἐντὸς 30 μαθημάτων.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΕ

ἐκκαθαρίσεις πτωχεύσεων, ἑταιρικῶν λογαριασμῶν, σωματείων, τὴν τήρησιν βιβλίων διπλογραφικῶς μὲ ὥρας, τὴν μετατροπὴν ἁπλογραφικῶν βιβλίων εἰς διπλογραφικὰ καὶ πᾶσαν λογιστικὴν ἄλλην ἐργασίαν. Προσέτι διαθέτει ἀπὸ 9—12, ἤτοι 3 ὥρας πρωϊνάς, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν οἱουδήποτε γραφείου ἢ ἐργοστασίου ἔχοντος μεγάλην ἐργασίαν.

Πληροφορίαι: Πειραιεὺς Μακρᾶς Στοᾶς 56, Καπνεμπορεῖον Ἐλευθ. Ἀγαθοκλῆ. Ἀθῆναι Αἰόλου 162, χαρτοπωλεῖον Ἰω. Γιαννουλοπούλου.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
20 0/0 ΕΚΠΤΩΣΙΣ 20 0/0
ΣΤΟΥ **Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ**
Ἀριθ. 4.—Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—Ἀριθ. 4.
(Μεγάλη οἰκία Στρατηγοῦ Σμολένσκη)

Ἐνδυμασίαι	ἀπὸ	Δραχ.	65
Ἀδιάβροχα MAK FERLAN	»	»	32
» **μπέρτες ἀξιωματικῶν**	»	»	88
» **διὰ Ναυτικοὺς**	»	»	88
» **ἐπανωφόρια λούσου**	»	»	55
» **ἀξιωματικῶν ναυτικοῦ**	»	»	45
Μπέρτες διὰ μαθητὰς	»	»	22
Παλτὰ δι' ὅλον τὸν κόσμον	»	»	10
Καβμήρια Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ μὲ τὸν πῆχυν	»	»	8.50

Ἐσχάτως παρελήφθησαν ὑφάσματα Μαῦρα διὰ Φράκ, Σμόκεν, Ρενδικότες καὶ Ζακέτες.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ

Μόνον εἰς τὴν **"ΟΜΟΝΟΙΑΝ,,** *τὸ*

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

τοῦ κ. Πουλάκου κείμενον ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου εὑρίσκετε ὕπνον **τελείως** *μακάριον. Ἐκεῖ τὰ δωμάτια τὰ εὐάερα. Ἐκεῖ τὰ δωμάτια τὰ εὐήλια. Ἐκεῖ ἡ πλουσία καὶ καινουργὴς ἐπίπλωσις. Ἐκεῖ ἡ πρόθυμος ὑπηρεσία καὶ ἡ ἄμεμπτος καθαριότης. Ἐκεῖ τὰ πάντα.*

Προσέξατε λοιπόν.

Ὅλοι εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐντευκτήριον τῶν Σπαρτιατῶν.
Ὅλοι εἰς τὸ **ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** *τοῦ εἰς πάντας ἀγαπητοῦ κ.*

ΠΟΥΛΑΚΟΥ Η "ΟΜΟΝΟΙΑ,,